

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. бр. 04/08

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 11.децембра 2008. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала, седите. Добар дан. Да почнемо данас тако што ћемо прво да констатујемо ко је ту.

- **Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић,**
- **пуномоћници оштећених адвокат Драгољуб Тодоровић и Наташа Кандић,**
- **окривљени су сви ту Ђукић Жељко, Медић Драган, Боројевић Драган и Шолаја Миодраг,**
- **браниоци Мирослав Перковић, Звонко Радовановић, Саша Петровић, Илија Драгић.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок.

- **А Ђуро Драгић извините,**
- **сведок је ту колико сам обавештена, веће је у истом саставу.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можемо ли данас да држимо претрес.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се претрес ОДРЖИ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре почетка претреса председник већа констатује да је према извештају из Окружног затвора у Београду да су сви окривљени дакле прегледани пре суђења и да су добили одговарајућу терапију и савете за кардиолога, имамо значи заказану контролу за Медић Драгана, затим да вас обавестим да обзиром на оне тврдње из усмене речи окривљеног Ђукића као и појединих сведока прошлог пута на прошлом претресу тражили смо извештај и дали смо налог Полицијској станици у Шиду да предузме одговарајуће мере ради заштите интегритета физичког пре свега сведока и супруге и породице окривљеног, па смо добили обавештење да су они предузели те мере, да су обишли и каже опсервирани, полицијски службеници Полицијске станице Шид су опсервирани у различито доба дана и ноћи, посебно породицу, кућу код окривљеног Ђукића и каже нису запазили ништа што би потврђивало

евентуално конкретне претње њеној породици и дати су одговарајући бројеви телефона Полицијске станице Шид да на које може да се јави окривљена, односно супруга окривљеног Ђукић Јасмина и да тражи заштиту уколико се буде појавила потреба, усмено сам ја обавештена од управе Окружног затвора од управника Мицића о томе да нема за сада никаквих проблема нити сметњи у соби у којој борави окривљени Ђукић Жељко. Они су то проверавали на неке своје начине тако да за сада нису сматрали да има потребе да нити они нити ми одавде интервенишу на било који начин у погледу заштите овога окривљеног. Да ли и сада има још нешто о чему би требало да разговарамо да расправимо или можемо да кренемо са доказним поступком да наставимо.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се претрес настави извођењем доказа, да се у доказном поступку саслуша сведок П-1 уз мере заштите према решењу са претреса из новембра месеца, а ради се о мерама да се јавности ускраћује да види овога сведока.

Стим што јавност не искључујемо, дакле јавност ће чути овога сведока.

Налаже се режији да прекине за време испитивања овога сведока емитовање слике из ове суднице и налаже се судској стражи да навуче завесу према публици. Позовите сведока П-1.

Констатује се да је прекинуто емитовање из суднице према публици и према медија центру, да је између суднице и дела у коме се налазе окривљени и делу у коме се налази публика постављена завеса, па се за овим у судницу уводи сведок П-1.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уведите сведока. Добар дан.

Пред судом је сведок П-1 са подацима као у затвореном омоту овога суда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

СВЕДОК П-1: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су ове мере, односно оне мере које смо одредили на прошлом претресу довољне и да ли ћемо сада радити тако.

СВЕДОК П-1: Да довољне су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи јавност Вас чује, јавност Вас не види, видимо Вас ми.

СВЕДОК П-1: То је у реду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је у реду. За овим се сведок опомиње и подсећа на положену заклетву. Ви сте позвани овде као сведок, као сведок дужни сте да говорите истину, морате да нам кажете све што вам је познато и ништа не смете да прећутите, лажно сведочење је кривично дело, можете да ускратите одговоре на питања која би вас или вама блиске сроднике изложила тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Ја вас подсећам на заклетву коју сте положили пред истражним судијом, само да проверимо, пред истражним судијом 19.10. односно 14.02.2008 године. Позивам вас да нам кажете пре свега да ли остајете при ономе што сте испричали истражном судији 14. фебруара 2008 године и да ли сте тада испричали све што вам је познато, да ли можете сад да нам поновите шта се догађало тог дана у Подујеву када сте ви били и о коме ми данас расправљамо.

СВЕДОК П-1: Да остајем при томе што сам изјавио и пошто сам тај пут био под псеудонимом и у кабини па је било неких неспоразума јер сам говорио фактички у трећем лицу због мог осећања и безбедности, забринутости за живот, па бих сад рецимо та питања која су била нејасна, овај, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви сте и даље, имате псеудоним и ми нећемо говорити Ваше име, односно Вама се обраћамо са П-1, знате Ви и даље имате псеудоним. Хоћете да нам кажете када сте Ви дошли у ову, у Подујево, када сте дошли у Пролом бању јел сте заправо прво били у Пролом бањи и шта се ту дешавало?

СВЕДОК П-1: Дошли смо у Пролом бању то је било 26. марта 1999 године око 10 ујутро, пре тога смо путовали читаву ноћ од 12 сати док, од Новог Сада до Пролом бање. По доласку у Пролом бању аутобус се, непознат ми је терен то био, дошли смо у неки шумовити део где смо стали испред неких степеница, видели смо, видео сам да је то неки објекат, после сам сазнао да је то бања та Пролом. По доласку аутобуси су се зауставили, ми смо изашли сви, попели се уз те степенице испред хотела, ту смо се постројили и тадашњи командант Слободан Медић је стао на степенице и одржао један говор и рекао да се сместимо у собе и да момци који су стари припадници да, одређени као командири водова вероватно и од прије, да поделе нас, не знам колко је било, око стотридесетак, по водовима. Ту су одредили, онако како смо стојали, неки који су се знали они су приступили, они су овај, пошто су се знали вероватно па су они већ знали ко ће у који вод, а ови који су били, људи који су први пут били вероватно или нису били ту припадници прије, они су одређени по њиховим неким, где ће којем ће воду да припадну. Мене су одредили у вод Ђукић Жељка. После тога речено нам је да ћемо ту да боравимо, да овај, нађемо собе и да чекамо. Тај 26. прошао је кад смо дошли једноставно била је наредба да се нигде не удаљавамо, да будемо у собама, да ћемо даље наредбе

добити. Били су одређени момци који су за храну, храну су нам чак доносили горе по собама, неки су ишли доле по храну, а углавном су разносили храну. 26. ништа тако, седело се у собама, чекало се, неки момци који су били стари припадници они су вероватно да ли по одобрењу по или су они имали право, они су, пошто је ту био неки фудбалски терен играли су фудбал напољу, углавном се седело по собама. 27. тај дан је прошао тако у неком чекању. Нисмо задуживали ни оружје, ни ништа, једноставно. 27. смо негде увече, не знам сад тачно колико је било можда, да ли 10 сати 11, 9, собу су обишли Перо Петрашевић, командант Слободан Медић, обишли су по собама и рекли су да, чисто да виде јел смо ми сви ту присутни, пошто се није смело удаљавати из хотела. Тог 27. смо, овај, ја сам био у соби нон-стоп, у међувремену ја нисам ни знао да је дошао вероватно тај, после сам сазнао камион је довезао то наоружање, ја сам био на горњем спрату, па чак је било, ја не знам колико је било сати, касно онако, у међувремену су сви већ задужили оружје, пошто на доњем спрату се то вероватно чуло ови који су се шетали видели су, ја сам седео у соби нон-стоп и овај момак што је био са мном у соби. Дошао је неки момак, не сећам се, по нас, овај, и питао нас је јел сте ви задужили оружје, ја сам рекао нико ме није ни звао, сишао сам доле ја и тај момак, то је био Милош неких 45 – 46 година је имао тај човек, висок онако, он је био са мном у соби, сишли смо доле у собу код, на приземљу, код Ђукић Жељка, ту се задуживало оружје, први коментар је био онако љутит «где сте вас двојица, шта вас двојица мислите да вам се доноси оружје, ви знате да смо ми чистили оружје, да овај, се то одмашћивало, где сте ви да помогнете», ја кажем не знам стварно, немам појма, ту смо били у собама, није нас нико обавестио, овај, тражио личну карту, ја сам му дао личну карту, овај, ту је почело вређање овај, са Ђукићеве стране првенствено мени лично, почевши «Ти си онај, каже, пандур усташки из Крајине», узео личну карту, погледао име и презиме, у личној карти ми је писало, пошто сам ја добио држављанство због мајке овде, писало име мајке, овај, како ти се зове отац, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, немојте да кажете.

СВЕДОК П-1: Ја сам рекао како се зovem, како се зове отац, па ти си Балија, па шта радиш ти овде, па шта ово, па шта, ја кажем, реко, ја сам овде, нисам фактички ни својом вољом дошао него ме, сам присилно мобилисан, нисам имао никаквог избора, што се десило у кафићу где сам ушао, познат значи које сам био струке прије, шта сам радио и питан сам од стране команданта Слободана Медића у том кафићу прије него што смо кренули, значи то је био 25., да ли је згодно да ја то овај, било је на начин овај, шта се ја зајебавам док је држава у рату, а те сам струке, значи пошто сам радио тај посао који сам радио, од прије сам имао неких не контаката него сам знао шта је, да су они припадали некој државној безбедности нису у јавној служби били и осећао сам неку, неки страх, неки, нисам се баш олако могао са тим човеком да му кажем ма шта нећу да идем, чак сам питао да ли ја морам и он је рекао да мораш, ти си под мојом командом и значи нисам имао избора никаквог ја да, и тако ту онда овај, почело је, не знам да ли је то битно уопште за овај, док сам

ја радио, док сам радио у Крајини у тој прелазној полицији, једне прилике сам невезано, ни не знајући ништа, имао једну интервенцију где сам ухапсио момка који је с пиштољем дошао, не знам шта је било у питању, углавном мени је јављено било да је човек наишао на кућу, с пиштољем дошао где је била трудна жена у Борову селу и да је тражио ваљда њеног мужа да га убије. Јављено ми је где се та особа налази, овај, ја сам тој особи, отишао сам на лице места, ја сам тој особи, нисам чак ни имао оружје код себе тада, уз примену силе ја сам морао да одузmem тај пиштољ од њега и то је било богами онако баш једна опасна ситуација. После тога то се сад одвило «знаш ти ко сам ја, знаш ти шта, ја сам «Шкорпион», ти си мртав, ти си», то је било тада значи ја, се касније успоставило да сам ја, шта хоћу да кажем, да сам ја, да је то у ствари Ђукић Жељка брат био, е то је он мени био споменуо тада и овај, ништа то се све тако, узели смо, добили смо аутоматску пушку и четири оквира РАП онако то је било у оној масти конзервирано, отишли горе у собу, и у собама смо чистили пошто се он жалио ми смо чистили пушке, прали смо и вас нема, ви сте, назад у собу, ок то смо. То се завршило и после тога речено је да се ујутру рано креће. Негде око четири сата смо, фактички то се није ни спавало, ни чекао неко, све је то било сат-два ту. Ушли смо, изашли напоље у те аутобусе, сели у аутобусе, дошли смо негде, дошли смо пред, на неку раскрсницу недалеко од тог хотела можда једно не знам пола сата смо се возили, можда и мање и ту смо стали ту је био пункт полицијски. Ту нам је речено да морамо да чекамо док се не знам, борбе су се водиле онда у Подујеву па морамо да чекамо док се то не заврши. Негде око осам сати ја сам ту заспао у аутобусу, око осам сати већ је свануло овај, ушао је један полицајац и рекао нам је да је то све стало и ми смо кренули за Подујево. На том путу за Подујево већ проласком табле где је писало Подујево, место Подујево, са страна, са страна аутобуса видело се и са леве и са десне стране можда једно двоје-троје лица с десне и с леве стране који трче тако супротно од аутобуса. У аутобусу је владао један хаос онако, људи су викали «станите да их поватамо, да их побијемо», да, свашта нешто. Ништа аутобуси су наставили нису стајали, улазимо одмах затим у Подујево, ту смо стали овај, у центру, зауставили су се аутобуси на тој раскрсници једној, ја сам био у другом аутобусу. Стали смо и ништа, речено је да се седи у аутобусима и да се чека. Већ по уласку у Подујево ту је оно што се прича пуцњава, значи пуцњава је била нон-стоп се чуло, није било, нису борбе биле око аутобуса не знам ни ја, али се чула значи гласно пуцњава свакаква и рафална и што кажу тај ПКТ мало гласнији, ми смо седели у аутобусима једно сат времена. Први аутобус доста, по нашем доласку овај, командант Слободан Медич, сад, мислим да је Перо Петрашевић и још један момак не знам који је носио шешир, билдер неки, не знам и тај командујући састав његов, они су отишли позвани на састанак у САЈ у команду, ми смо и даље седели, па једно око сат времена рецимо је прошло сада ушао је унутра један припадник САЈ-а и затражио је, први аутобус већ, већ су ту видело да је први аутобус доста момака изашло и из овог другог стојали су пред аутобусом, већ се нешто чекало, а наредба је наредба, да се чека, овај, ушао је тај припадник САЈ-а и

тражио је, тражио од, пошто је командант Ђукић, командир тај Ђукић Жељко седео на првом седишту с леве стране до возача, одмах иза возача, каже дај ми два момка да видим, да оду с нама до апотеке да узмемо лекове, не знам завоје неке, ако не дај боже данас – сутра кад будемо ишли, ако се нешто деси да имате код себе, он се онако окренуо, е каже «ево пандур он је ваш», ајде каже, пошто сам ја једно кратко време радио био у овај у САЈ-у неке 1994 године, послао је мене, Брко и још неки момак кренуо, рекао «ајд иди ти мали», не знам, стварно се не сећам, нисам познавао особу, отишли смо, са САЈ-овцима смо ишли једно кажем око неких 300 метара је то било удаљено од тих аутобуса, дал 200, дал 300 сад не знам оно тачно, али око 300 метара рецимо у правцу те улице где смо били, где смо били и паркирани, на тој следећој раскрсници. Ишли смо до тамо, дошли смо, ту су већ били неки припадници, отворили су та врата пошто су била заклопљена, овај, од апотеке, ушао сам, тај припадник, било је ту четири-пет припадника, неки су ушли унутра у ту, тај део где су лекови, дао, изнео оне кутије, ја сам стајао и овај момак исто стојали смо, овај, стим кутијама, и он је рекао «станите ту, држите кутије, ми ћемо то сад стављати». Ја, овај, ја сам питао за једног колегу, овај, с којим сам радио, чисто сам питао, добар момак онако био, где је, шта је, овај, каже ено га спава па ћемо га ми позвати после чисто, отићемо сад чисто да се поздравимо, Латинкић Дејан се зове и док смо ми то обавили у апотеци, ту сам видео значи испред те апотеке видим, што је то раскрсница, из те улице излазе, излазе неки припадници «Шкорпиона» двојица-тројица, један нема пушке, један, тако шетају, не знам, то ми је било мало чудно онако, ја по повратку, по повратку, овај, не знам неко је отишао од САЈ-еваца па позвао тог момка и ми смо онако успутно се поздравили, то је трајало можда неких, нисмо дуго ни задржавали у апотеци, можда неких 15-ак минута, здраво-здро, шта радиш ти ту, откуда ти, шта, па реко покупили ме, шта ја знам, ту сам, реко јел могу ја да пређем код вас, зашто, значи зато што ми је већ било јасно из аутобуса и сво то кретање видимо сам да то нема везе ни са професионализмом ни са полицијом ни са ничим, јер то је скупина једна као да сте скупили неку банду, то се по аутобусима причало, то су набавили налепнице, кад ко нађе ауто имају налепнице, одма се лепе налепнице, имају људе који су одређени да се терају аута, овај један виче «мене су пустили из затвора» да се идем борити за Србију, неки клинац, значи, за мене је то било значи, али ти нема ту шта да коментаришеш ни да причаш, он каже па ми смо каже исто, кажем ма јој човече, ај каже видећемо, сад сте стигли видећемо за пар дана да. Претходно прије тога рекао ми је Брко прије него што сам кренуо уопште, ту је са десне, са леве стране била нека, шта ја знам, ту је била нека продавница па се то видило ваљда из аутобуса, момци су улазили, чекало се сад, ту је било отворено разбијена продавница па су узимали ваљда кексове и тако шта ја знам, гладни били, кад се будеш враћао каже да, сврати у ту продавницу и да донесеш нешто за јести, е ја сад кад сам се враћао, ја свратим тамо и ставио пар кексова, то је било унутра момака, де додај ми реко два, три кекса и то сам све ставио онако на ту кутију са тим лековима.

Претходно у тој апотеци тај момак који је црн онако као јак, САЈ-евац, он је узео неке капи за нос, каже ово да даш каже команданту Боци јер знам да му то треба за нос, он то користи каже нон стоп. Ништа ја то кад сам се вратио ту храну ставио и кексове, ушао сам унутра и сад момци вичу дај добади који кекс, дај ово, не, не, каже Брко то све мени. Ништа ја сам оставио и отишао сести поново. Седело се ту богами добрих још једно до сат времена се седило и онда су дошли из команде и неко је дошао из команде и позвао је све командире водова и њима састанак, на договор. Значи отишао је Ђукић Жељко, Вукшић Зоран Жућа то му је надимак, био је Рајко Олујић он је био командир и сад не знам да ли је ишао, мислим ја нисам излазио из аутобуса, углавном то су били командири који су. Нису се они друго задржали тамо, можда неких 20 минута, пола сата у врх главе, вратили су се и команда је била постројавање, постројавање и ми смо изашли испред аутобуса, ја сам био негде одмах у тој улици насупрот аутобуса, они су се са друге стране улице одмах постројили у колони, ту је било и САЈ-оваца, препознао сам Вулевића, па још пар момака из те београдске, ту је била и ПЈП јединица полиција који су имали шта, већином су они сви имали те прслуке са натписом «полиција» и САЈ онако, неко маскирну, неко је комбиновао. И они су рекли, у ствари онда су ти командири водова Ђукић Жељко, Олујић Рајко, Зоран Вукша тај Вукшић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Жућа?

СВЕДОК П-1: Жућа звани, ту се онда вратили, ја мислим да су не знам сад било је ту њих негде око свеукупно и САЈ и на челу и на самој раскрсници, то и они су стали ту и договарали се и они су рекли овако данас се одмара, значи наћи ћете куће где ћете да преспавате, нема удаљавања пошто борбе још трају на околице, на ободима села, остале су још неке мање групице, тако да то кад се заврши сутра ујутру рано ћемо да кренемо а ви значи и онда су ови командири предложили па да нам ви покажете где да се, пошто не знамо где шта, да нам покажете где можемо отприлике да се сместимо. Један ја мислим, не знам да ли је од САЈ-оваца, да ли је Вулевић или неко од њих је споменуо да постоје бели пешкири на кућама и да су те куће заузеле, значи да ту не улазимо, да су те куће заузеле и они су се сложили ето да крену са нама да нам покажу где ћемо да се сместимо. Значи од саме те раскрснице у десно смо скренули, ишли смо неких можда, у колони смо онако лагано ишли, ја сам био на неком нисам био на крају, али сам био можда мало између средине и краја ту негде према средини, између средине и краја колоне. Ми што смо кренули, Рајко Олујић један од командира, он је имао један коментар онако па где је војска пошто су се многи већ били негде удаљили и доста је њих недостајало. Многи недостају па се он ту сад мало онако вероватно и забринуо човек, где су шта су, ми смо кренули на челу значи ту је кренуо не знам колико два, три САЈ-овца, два, три из ПЈП, недалеко значи од те раскрснице, да ли је 30-так метара до 50 тако, та улица сама улица која је била, она је била мало издигнута на вишем неком нивоу него што је стаза која између те улице и стазе има каналчић један за воду вероватно, па је то било на неком нивоу онако, улица је била на вишем нивоу. Ми смо ишли улицом, неки су ишли шта

ја знам стазом и кад смо дошли до тог, ту сам већ видио значи да улазе ту је био један пролаз, значи какав пролаз то је било полукружно значи само озидано, ја колико се сећам да није било никаквих врата да се отворе, била су врата која су огромна као рецимо у оним војвођанским кућама старим дрвена огромна врата за кола, која су била затворена. Значи полако се кроз овај мали пролаз улазило се унутра, док сам ја дошао унутра, значи ту је већ, није се то ишло брзо, ишло се нормалним кораком, ја док сам ушао значи ту је већ било доста, доста испуњено, није то велико двориште али једно 50-так људи, колико је ту ето било, ови што су недостајали значи доста их је недостајало, ми што смо ушли ту унутра значи већ сам по уласку у то двориште води од самог тог пролаза назовимо креће једна стаза која је уз саму кућу, прва кућа је до улаза приземна кућа та стаза је водила до краја у равнини са задњим зидом куће и ту је била нека као мала, мала онако назовимо ето један део као терасице, то је било на «Л». На ту кућу, да ли је потребно да описујем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК П-1: На ту кућу приземну се надовезује један зид велики бели, око 2 метра висине рецимо можда и мало више не знам, али углавном ето, није испод два метра сигурно, он продужава у равнини једно 25 до 30 метара не знам сад тачно колико је то све дужина тог дворишта, ја сам рекао да је око 50 метара мислим да је 50 можда је и мање не знам сад колико је дужина сад тог дворишта сад заборавио сам, али онако из моје неке процене мислим да је до неких 50 метара дужина од улаза, од тог пролаза, улаза у двориште до тог зида који се надовезује зид који се надовезује на ту приземну кућу, он се ломи под «Л» под 90 степени и у том делу на тај зид се надовезује на једну кућу од црвене цигле која је видело се да је била изграђена новоизграђена кућа. Да ли је имала два или три спрата, сад не знам како рачунате да ли је приземље пошто су високе ступенице биле колико се сећам па је било, углавном била је кућа није била измалтерисана, на ту кућу двоспратницу или троспратницу на њу нисам сигуран али мислим да се она фактички, да је она повезана или је јако близу те куће исто приземна једна кућа. Та приземна кућа се значи већ простире се на леву страну дворишта, испред те куће је био мали неки онако можда једно до 40-50 цм онако висине избетонирано као неки мали, како се то каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бунар?

СВЕДОК П-1: Не бунар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као чесма?

СВЕДОК П-1: Као тераса да. Тераса да. Била су једно ја мислим две или три ступенице да се попне на ту терасу. На ту приземну кућу се надовезује исти тај зид. Тај зид се продужава до негде средине дворишта гледајући са истока на запад, тако то је био на средини тај амфорски пролаз који је био доста онако поширок. Наставља се исто зид и тај зид поново затвара се на улицу, тако да је то испало као неки четверо, то двориште само. Ту иза тог зида је била још једна кућа, значи после тог амфорског пролаза била је једна висока кућа исто двоспратница, троспратница.

Када сам ја ушао у двориште, значи по мом уласку већ је било доста припадника, ја сам стао на ту стазу од прве приземне куће која долази од самог улаза у двориште, стао само онако знате како да вам кажем био сам једноставно, пошто ни сам нисам желио ту да будем, фактички био сам онако тотално издвојен, нити сам кога знао ја ту, нити сам икаквог интереса имао ту нити сам, стао сам ту на ту стазицу и једноставно гледао сам овако. Из тог амфорског пролаза, значи одмах по уласку, можда стојим па није прошло ни 5 минута, из тог амфорског пролаза излази један човек можда висине, старији човек негде 65 можда, око 165 висине, тако 65 година, старији. Он излази онако са подигнутим рукама и човек није плакао, али је јецао онако и молио немојте каже, «немојте тако ти бог сад сам платио за сина и мене недавно за живот три хиљаде марака», иза њега излазе са пушкама онако упереним значи само га, један га гура тај човек што је био са мношвом у соби Милош тај високи, и један момак који је по надимку сам га само знао значи «Сарма», неких можда не знам био је можда до 20-25, 22-3 године тако. Он се, он је у аутобусу њега сам чуо да је у аутобусу викао како је њега баш њега, он је викао како је њега ослободио Боца да иде да се бори за Србију, из затвора, пошто је служио неку казну. То ми је било тако некако за, да ли је он то измишљао, да ли није не знам.

Њих двојица су тог човека гурали, гурали, гурали том пушком и изгурали су га, човек је изашао напоље кукајући ондако изашао је напоље и не знам шта је било са њим. Ту сам видио тад у дворишту, пошто сам ја стојао на тој стази, значи на једно 5 до 10 метара стојао је добро се сећам ти момци који су били стари припадници, они су били обучени онако, то су биле нису униформе биле ове нове које смо ми задужили по доласку у Пролом Бању, то нисам споменуо да смо стали на Макишу у центру то је ноћ била, па смо ту задужили те нове униформе, узели смо чизме, панталоне једне, кошуљу, јакну и капу и исте онако оне чичкове за качкете као што је имала и полиција регуларна.

Е сад што сам хтео да кажем, ти момци који су били стари они су имали онако те униформе од прије, видело се и те прслуке и шта ја знам били су опремљени онако, неки су носили и пиштоље и мараме, препознао сам ту у том дворишту, чак су ти командујући они су носили по томе сам и приметио, по томе сам и запамтио онако, пошто се истичу од других, Стопарића, Горана Стопарића, он је био обучен кажем, он је био имао је прслук, имао је мараму маскирну, имао је моторолу, ту је исто био један момак ја не знам да ли је то био Томић или не знам ко је, не познајем стварно, све из неког овога свега што је, па сам тако имена, иначе ја њих не познајем. Они су стојали, био је ту кажем препознао сам Цвјетана Сашу, Ђукић Жељка, Медић Драгана, значи момак који је исти Медић Драган, како сам знао Медић Драгана, нисам га ја знао, исти човек личи на.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На брата?

СВЕДОК П-1: Исти брат, значи људи који су, Брко нисам га никад видио, јесмо из истог смо места ми, ја га никад нисам видио, никад нисам имао ни потребе нити смо били на истим неким, човек који је 190-195 са брадом, са

стомачином, значи то се знало се ко је. Јесам чуо за њега, али нисам га никад упознао. Био је ту Кинез, то су исто препознатљиви, човек који је онако огроман, сада не смем да вређам он је онако мало кошчатији, мало већу главу и тако баш је био онако и старији доста, можда неких 50-так година или. Ту су стојали, то је кажем не водим, ту је било око 50-так људи ту је по самом оласку, био је ту Кони, Лаковић Миленко из Новог Сада њега сам познавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лаковић је ко?

СВЕДОК П-1: Лаковић Миленко, то је он је ја мислим. У том моменту стојао сам ја ту, питао је мене, пришли су ми мислим да је у том моменту пошто сам ја вероватно сам био упечатљив некоме и ту је кружила прича ко сам, шта сам ја ово, оно, пошто се већ је то почело колико се ја сећам, већ се то почело оговарати шта сам ја ту, ко сам ја ту, значи то се осети човек и човек нема шта ту, значи ја нисам се на никим ни дружио ни везивао, једноставно ту сам стојао и гледао сам кад сам већ ту данас, сутра да пређем тамо где познајем људе. Та капа која је била, која је била, она је била онако урађена као шајкача тај обод.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која капа?

СВЕДОК П-1: Качкет који смо ми задужили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваша?

СВЕДОК П-1: Качкет који смо ми задужили, да. Од свих нас који смо задужили, она је имала један облик као онако није пријањала уз главу него је била у облику традиционалне српске шајкаче, тако некако. Сад да ли сам ја махинално, ја сам то ставио и навикао сам ето, не знам, да то мени пријања, ја сам њу онако навучао на главу. Сећам се добро, мислим да ми је Стопарић тада добацио шта си набио ту каже ту капу ко неки усташа, ништа ја сам то искулирао. Ту прилазе нека два, три момка, каже шта ти чекаш ту ајде каже са нама овамо да прегледамо каже ову троспратницу кућу, да видимо да ли има некога. Ништа, ја сам отишао са њима, ушли смо, попели се на те степенице, то је кућа нова значи нема ни ствари унутра, сећам се унутра да је на том првом спрату да је била тамо у некој даљини, у том ћошку онако да ли је то за камин било или нешто, ископано. Попели се горе до задњег спрата, сишли доле, вратили се, ја се враћам у ту кућу прву од улаза са улице, значи ушао сам у ту кућу и ту затичем Конија, Лаковић Миленка и Олујић Рајка, они су излазили из те кухиње пошто је то била једна мала просторија и ту сам видио значи кревет је био прекирвен са оном белом оном чупавцем, како се зове бели прекривач за тај кауч који је био, самим уласком он је био ту, то је била као нека дневна собица, мала је била нека лево нека кухињица је била, знам да је била мала и десно нека исто да ли је дневна соба или спаваћа, не знам. И ја када сам видио тај кревет значи ја сам, ја питам реко јесте ви прегледали јел овде нема неко, ја кажем ево ово је мој кревет, виче мени Кони каже да, «оли ти то спават» каже, реко ово је мој кревет ја сам ту сео значи и легао. Значи легао тачно се сећам чизме сам ставио на онај како се зове, подигао чизме, био је на онај наслоњач и једноставно тог неког не знам, не могу рећи да са заспао, али вероватно сам утонуо у неки, у неки сад да ли је то трајало не знам ни ја 15-20 до пола сата, минута, углавном ја сам онако под неком, под будним али

сам одмарао рецимо био сам од свега тога, мене значи ту је био један прозор са те десне како сам ја лежао, ту је био неки прозорчић, али није се видело, нисам ја видио ништа ја сам само чуо значи, мене је из тог неког полусна мене буде повици «поби то, шта се чека, уза зид», значи то је било баш онако гласно више лица.

Ја се ту махинално, ја ту излазим напоље да видим шта се дешава, кад сам изашао напоље, стао на ту стазу испред те куће у којој сам и лежао ту је било неки мањи број, није било онолики број припадника «Шкорпиона» колико је било по самом првом уласку, али било је неких 30-так људи значи исто по том дворишту. Већ када сам ја изашао значи ту је био на стази, на половини те стазе је био, то су били цивили, видио сам значи да цивили излазе из те куће приземне у колони, ту је била нека стазица мала испред, није целом дужином али мислим да је била неких можда 7-8 метара, можда 5-7 метара та стазица изидана онако која надовезивала се на степенице, уска онако. Први човек који је излазио онако видио сам да су то цивили у питању значи, човек старији вишљи од мене онако, можда неких 180 до 185, година можда неких исто 60-так, 65 можда више, имао је браду онако рецимо не баш браду али онако имао је тако рецимо дужине брадицу која је била проседа и проседе косе је био, тај човек видим носи између онако пошто су они сви ту били, они су били ту у неком шпалиру онако су улазили ти цивили и сад ја видим, ја видим човек држи неку кесу «поби то» значи «уза зид, враћај у кућу» то су били значи на том самом крају саме стазе стоје значи Саша Цвјетан, Ђукић Жељко, Медић Драган, ту је и Кинез био, које сам могао значи препознати којих се могу сетити да су били, био је и тај мали Шолаја Миодраг, тај човек излази за њим излази жена носи дете, још једна жена са дететом у наручју носе дете, на самој степеници, на самој степеници после те друге жене девојчица једна и после те девојчице један мислим да је био момак нижи од ње, дечко један мали, дете. Двојица стоје, двојица «Шкорпиона» стоје на улазу те куће као да су онако, као да држе стражу с пушкама баш оно значи као да то је сад не знам. Излази још једна жена, још једна жена, сад нисам сигуран да ли је та жена носила дете или је водила дете, али углавном излази још једна жена и тај један кога ја могу да опишем да је био неких 180, црне косе онако имао је, није био кратко ошишан и видело се баш да је имао онако косе, он је онако као мало пожурио пушком у леђа па се жена мало онако, код тих степеница није пала али се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Занела?

СВЕДОК П-1: Да. Овај други исто је стајао тако. Не могу да опишем тога другог јер не знам, али знам да су значи униформисани, овог сам приметио зато што је гурнуо жену, тако сам га приметио. Нон стоп значи то је, то је такво стање да је питање значи секунде, лудило значи, нико ништа не сме да каже.

Ђукић Жељко, Саша Цвјетан, Медић Драган, значи изразито вичу, Саша значи, Сашу по оном његовом далматинском «што се чека, побито, уза зид», овај виче «побито» Ђукић виче, овај Медић Драган, знате шта ја не знам да ли би то, ја прилазим онако прилазим њима и кажем значи пришао сам ту

до, до те стазе значи на метар сам пришао до тих, до тих онако значи, то све док сам ја изашао, док сам ја изашао из те куће, док ја нисам пришао до те стазе, док су они викали то је можда неких ма није то ни 5 минута било, док ја нисам пришао значи, ја прилазим и кажем јесте ви нормални људи, што, оставите те људе, јесте ви, па то су цивили, те људе узмите и одведите у полицијску станицу да им попишу имена, ако се добро сећају, значи добро сам им рекао одведите те људе у полицијску станицу да им попишу имена и пустите људе на миру. Значи то кад сам ја рекао ја, то су такви погледи били значи, то је значи мени је било јасно да је ту, али ту нема сад ту више повратка, нити сам ја размишљао да ли је то, ја сам то урадио, покушао значи и ту је сад почела препирка међу њима, шта да их водимо у полицијску станицу, нон стоп и даље нон стоп се виче «поби то, побито», овај један виче, виче се «враћај то у кућу» и сад ту се, ту се они гледају валда су, ја кад сам видио те погледе и ситуацију ја сам се окренуо и враћао поново према овој приземној кући, значи ја сам запалио цигару и рекао сам само бог нека ти је у помоћи свима. Ту су се они мало валда препуцавали, не знам нису ми баш деловали нормално, нису ми деловали, можете да видите човека шета улицом, али ово је било не знам нешто, нешто, свакаких искустава сам имао и за време рада и свега, али ово је било нешто не знам, као да им није било први пут, као да је то значи за њих.

Тада Медић Драган он је рекао овом малом, нисам га ја тада знао по имену, нити сам ја знао Зицко, мали Сале га је некад звао Боцо, значи нисам ја знао, али сам знао, али знало се мали каже ја нисам њега вређао да он ружан, али тако види се по човеку да није како се зове, опуштено све, онај рап му виси, чизме тако све нешто као знаш дошли смо има ли шта ту да се украде, има ли ту шта да се, тако ми је значи, није ми деловао, дечко није за униформу, дечко је за, не он само 90 посто њих. Драган Медић је њему рекао валда узми мали ајде прегледај те, прегледајте реко да ли има оружја па ово, па оно, ја сам се ту окренуо и, ја сам се ту окренуо значи окренуо према овом зиду и палио сам, запалио сам цигару нисам ни гледао више у њих. Видим ја сви значи комплетно они излазе према улазу, према улици, према том пролазу излазе на улицу. Пошто сам ја значи отишао у ћошак, фактички мени је заклањао видик улаза са улице, зид куће, јер ја сам већ то био негде ту на не до саме куће али негде мало можда једно 10-так метара од куће, ту сам стајао и ајде реко валда одвели су их тамо и сад смирило се то.

Међутим ја пушим цигару и чујем иза леђа значи тако нешто, значи као да је и окренем се, окренем се и видим да је жена значи, низ оне степенице тако кажем опет није пала, него се тако затетурала у кукњави, значи жена кука и јеца онако и она је ту ишла, ја сам се окренуо према њој и гледам и сад она виче нешто не знам, не разумем прича нешто на албанском и тако. Ја питам шта је било, видим ја да она не прича, она виче помагај тако ти бог, то је валда узречица њима, то ми је остало, то сам запамтио и од оног првог човека што су га изводили, видим ја њу да је она мало црвена у лицу, да је она да ли је имала неку кошуљу, да ли је то, видим да је било то онако као да је било то растргано тако и ја сад стојим овако, ја гледам према зиду, она је стајала ја сам

стао овако испред ње, ја питам шта је било, шта, одједном она вришти, она вришти ја се окрећем према тој приземној кући и видим човек, «Шкорпиоин», изразито значи онако крупне грађе рецимо као неки плаве косе, онако и беле пути и онако изразито онако као неки Шкотланђанин онако јак у лицу, баш онако и прилично онако, леп човек онако, он је стао на та врата, ставио ону пушку наслонио је и навлачи човек панталоне и закопчава се, виче мени шта ти каже причаш са том ја не знам је ли могу тако да се?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно.

СВЕДОК П-1: Шта ти каже испитујеш и причаш са том балијском курвом. Ништа ја ћутим и он како оне панталоне закопчава и вата он пушку и иде он сад на мене, шта ти каже испитујеш ту и мене онако како он мени прилази он своју пушку вата онако као палицу, као палицу, ја сам окренут леђима значи, леђима ми је зид, гледам у правцу те куће, он долази из тог правца, он мене значи у правцу ове приземне куће, он је мене одгурнуо пушком као кад полиција тера кордон, е тако ме је одгурнуо, ја сам се онако отишао сам значи према овој приземној кући, ту жену плавкасте косе, имала је тако косу жућкасту рецимо да кажем, мало тако краћу те дужине, он њу гура према зиду једном и други пут и пушта ону пушку и како се жена затетурала он је вата за косу и гура, вуче је и он је удара једном, два пута удара, ја стојим и гледам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Главом у зид?

СВЕДОК П-1: Главом у зид удара, у тај зид. Значи то се дешава, значи ја. Он ту жену како је ударио у зид она се не знам, вероватно се она, он њу поново пушком једном гурне тамо, други пут, ја чу рафал, да ли је жена гледала у њега и да ли је она, она се затетурала и ја ону пушку држим, дошло ми је, значи ја не знам, стварно не знам шта да радим, ја да сам био, да сам био на служби ја, да је то била служба, ово није било, не знам како би то прошло, али он испуца један рафал према њој, како је он испуцао тај рафал он прилази њој и поново из близине на њу рафал и онда одлази, ја гледам, шта ти гледаш каже, значи ја у том моменту сам мислио да сам ја, да сам ја следећи или не, ја остеејем, ја се окрећем значи контра и гледам према овој приземној кући и не знам стварно шта, сећам се да сам видио уз ту кућицу, уз ту кућу да сам видио, то је била као нешто мало окопано тако, па нешто као засађено да ли два, три цвета или то је било није још онако, мислим да није чак још ни израсло, али било је сећам се опет и гледам онако у то и у том моменту значи одмах чује се значи «враћај то назад, поби, враћај», ја сад не знам шта се сад дешава, шта је враћају се, ја стојим значи ја стојим ево овако у ћошку, овако сам значи стојао и ја са моје стране наилазе, значи ја нисам видио кад су они њих вратили, да ли су они излазили, да ли су улазили, ја то нисам могао да видим. Одједном значи људи, људи полако значи овако ја како стојим, они овако на мене, неки около иду, а ови се само се појављују испред, појављују се значи, и нагуравају их, значи ја сам био овако, ти људи су дошли на даљину нагурали су се ево овако као да је до овог почетка стола. Ја још не могу да схватим да и да помислим да ће се тако нешто десити уопште, још сам, људи

иду на мене појављује се значи, кад су они стали, они су стали у stroj, то је стрелачки stroj био, можете и како вам, с лева у десно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С ваше леве?

СВЕДОК П-1: Значи ту је стојао полицајац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С ваше леве, је ли?

СВЕДОК П-1: Ево овако како ја гледам у њих, значи ја гледам људе, значи могу ти људи су били већином, већином окренути, то су исти људи колико сам ја могао у том, то су исти људи, то је исти број људи који су били изведени из те куће, ту је било неких 7-8 до 9 људи, укупно и људи и деце и плус та жена што је била, што ју је овај плави убио. Они иду на мене и ја сад ту видим значи стоји полицајац шлем на глави, брадурина, висине тако не могу сад да оценим да ли је можда мало вишљи или тако ту негде, прслук тачно има овде ППП они су имали онај њихов посебан ППП амблем, прслук «полиција» писало са моје десне стране, са његове леве белим словима значи «полиција», види се да је човек наоружан, види се да је човек опремљен уствари. Ми нисмо имали никакву опрему у суштини сви сем ових који су били старији, после њега стоји Ђукић Жељко, капу има на глави пошто је њему вероватно та капа била мала, он је онако њу држао тако изразито препознатљив, висок 195 сад не знам колико је тачно висок, крупан са стомаком, брадурину је имао, чак је имао мало онако и сећам се мало је имао и косицу тако, чак мало као коврце неке, сећам се кад сам ишао по тај, кад ме је слао тај сећам се да је мало имао тако као не дугачку, али Цвјетан Саша кратка нека мајица, то је стара мајица маскирна види се, ножина нека са мислим не знам са које стране је била да ли са леве или са десне то је била нека огромне тако те величине ножина, висила на његовом бедру у корицама онако. До њега стоји Медић Драган косу увезану, можда је имао мало, мало нако чак не браду него ето чисто мало имао је маскирни, маслинасти онај џемпер НАТО војни, имао је и пиштољ и опасач, до њега стоји момак значи у то време ја нисам знао тај момак како се зове, што није некеме јасно, значи ја нисам могао да знам како се он зове, он је био вишљи од Медић Драган Гуље, дечко је био значи затегнут, струкиран са оним прслуком, подигнута крагна да ли је то била како се зове увучена јакна, па је онај од јакне подигнута крагна или је била само кошуља, капа исто онако сећам се, до њега стоји, после њега стоји овај најмлађи што је претресао Шолаја Миодраг, дечко је био рекао сам већ он је био значи такве грађе па је можда имао ја сам рекао можда је имао мало већи број униформе или тако, није био затегнут, није био, висила му је она јакна, она доламица како се зове преко тај како се зове РАП, тако му мало виси, значи није био затегнут по неком ПС-у, не знам што ја гледам са неке професионалне стране. Ту је стајао један САЈ-овац значи у том моменту, после тог малог, то све траје значи неке секунде, значи до 15-20 секунди то траје где ја, где се полако значи чује, видим кроз те људе да први значи репетира, нисам могао да видим да ли су они мене сви могли да виде у том њиховом лудилу, да ли су они мене видели или нису али ја знам ко ме је сигурно видео, кога сам ја видео. Значи од поласка, од поласка како сам објаснио како они стоје, Медић Драган он је био мало као онако за пола

корака испред свих, а овај мали Шолаја је био мало, мало онако као заломљен, мало онако. Репетира пушку тако да је полако повлачи онај затварач у задњи положај вероватно да се не чује, он то повлачи и не пушта него полако пушта задржавајући затварач и потом значи ја кад сам то чуо, први тај кад сам чуо, ја сам направио један, два, три, пуцњава почиње. Значи на трећем мом кораку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко то повлачи, Медић? Ко повлачи?

СВЕДОК П-1: Сви држе уперене пушке значи, сви држе уперене пушке према цивилима и ја како сам значи ја сам у овој позицији ту, ту је био крај значи то је тачно један, два, колико сам ја успео пуцњава је почела и ја видим тачно тог Шолају, овог Шолају малог видим и видим овога онда Боројевића и онда видим Медића, они сви држе пушке и ја како сам направио та корака, ја сам само продужио, продужио и отишао до те стазе, до те приземне куће, наставио шетајући, пуцњава је трајала за сво то време, рафална значи мени је од тога, од те пуцњаве мени је, ја не могу да али јако дуго времена био оштећен ја нисам могао да чујем, то није ни битно уствари сада. Ја сам отишао до те стазе. Значи одлазим до те стазе, како ја идем до те стазе сећам се тачно травица је била, како сам ја стао на ту стазу гледам онако, погледао сам, погледао сам неко ме онако волио, тако кроз неки поступак, како сам ја био нагланцане чизме имао па ово и оно и ја погледам значи и видим кроз онај пролаз, онај амфорски пролаз са значи из мог правца гледања са леве стране онако чкиљи и истрчава онако погнуто и држи овако руку и иде уза онај зид и излази према излазу пролази момак плави који је зклањајући руку, који је убио жену плаве косе. Када сам се ја окренуо САЈ-овац је изашао ја мислим да је он сконтао вероватно шта се ту, не знам ја ни ко је ни шта, стварно не знам ко је, али сам препознао значи САЈ-ову њихову имао је ону њихову једноделну униформу онај комбинезон, он је истрчао док сам се ја окренуо ја сам видио већ да је Ђукић, Ђукић, САЈ-овац и тај ПЈП они су изашли вероватно већ на улаз, ја сам се окренуо остали су тачно, тачно се сећам са леђа гледам у том моменту су значи истрчавали овај Медић Драган и овај мали Шолаја Миодраг, остао је и Саша Цвјетан, Саша Цвјетан како их гледам и овај Боројевић Драган, тај момак који је тачно се сећам да они везови су му стојали као с леђа кад сам га гледао, ја сам се окренуо и настављам. У том моменту кад сам се ја окренуо и видио, он је убацивао други оквир и наставио да пуца. Ја излазим и крећем се према тој, према тој, према том улазу, пуцњава траје, мени се код врата тих не знам, нешто ми се као да ли сам остао онако мало без даха, иначе сам ја здрав и али ту сам удахнуо и изашао напоље на ту стазу стао, тај канал ја нисам могао да га прескочим, ја не могу да се, кад сам ја дошао до тих врата онда је почела команда постројавање, постројавање, постројавање, неко је командовао не знам ко, ја сам једном хоћу ли нећу, ја не могу да прескочим да се попнем на улицу, ја сам прескочио гледам, чим сам прескочио Ђукић Жељко, Медић Драган, Боројевић Драган, овај Шолаја Миодраг, они су се сви негде груписали, они су се сви негде груписали доле при крају у десном крају колоне, тај плави кога сам видио тачно се сећам из даљине стојао је још на стази, он је толико био црвен у лицу и ту су они, ја сам прескочио тај, после мене су изашли, после мене су вероватно изашли, ја

нисам гледао њих, они су изашли Саша Цвјетан и Боројевић Драган и они су исто вероватно отишли тамо где су и ови отишли на крај колоне. Сећам се да је Саша, Сашу нико није хтео да га пусти, да стане између њих, нико га није хтео пустити да стане и он је долазио, долазио и пушти и не и он је дошао и ту стао да ли је до мене или је био до некога, углавном он је ту ху, ху, он је био као сећам се добро да је викао човек, тражио од неког ту, тражио оквир, «дај ми оквире» каже «немам оквира, испуцао сам пет оквира», ја га слушам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко, Шолаја?

СВЕДОК П-1: Не, не, Саша Цвјетан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цвјетан?

СВЕДОК П-1: Да. И ја кажем он је стао, он је стао, није га ни овај хтео пустити, он стаде ту до мене каже опсовао сам, не знам шта сам опсовао, онако рекао сам па ви кретени, па ви кретени побисте оне људе, ја не могу да верујем, он уопште не слуша, он виче «нисам завршија поса» и прескочи поново прескочи човек поново назад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Канал?

СВЕДОК П-1: Канал, ону стазу и «мали, долази вамо», ко је мали био и прескаче оно колико сам ја онако чисто не знао, нисам га ни знао значи чисто знало се о но ко је шта одакле, дошао је момак оно причало се дошао је из Босне не знам ни ја одакле, Далибор да ли Мехмедовић, да ли је Мемедовић тако некако Муратовић, тако нешто, не могу сад тачно да се, мислим да је Муратовић, вратише се њих двојица унутра, зачула се поново паљба, није то нису они дуго, видим ја истрчавају они поново доле одоше, скроз до на крај колоне. Ту Стопарића ја у том дворишту за време свега тога нисам ни видео, Стопарића сам видео хоћу то да наведем, стајао је једно па једно 5-6 места од мене на моју леву страну и он је гледао то, тачно сам видео да је гледао и тако. Ту већ долази значи први је дошао на лице места Вулевић, да ли је он био тад командант САЈ-а или заменик не знам, «хеклер» носио тачно сам видео значи човек је био љут, ма сад оно што је он рекао значи ја стојим иза тога значи да ли је то било у његовом афекту он виче али је опсовао значи «ко вас је послао овамо криминалчине једне, ко је то урадио, ко је урадио, ко је урадио» и сад ту се сва, чује се значи препознајем доле значи сдесна где су груписани извршиоци, доле сдесна Саша му први одговара «шта те боли каже курац» каже «ми смо дошли овде да завршавамо посао», Драган Медић такође једно јако исто «шта те боли она ствар, шта ти» ово, оно, значи човек је био то је била тако напета ситуација да ја нисам био сигуран да ли ће ту доћи до неког сукоба, до пуцњаве међусобно. Симовић долази, значи то све траје недуго затим долази Симовић командант САЈ-а и виче човек ово се каже није десило каже за читаво време ратовања, ратишта овог се ово није десило. Долази ту док смо ми стајали улетели су унутра, утрчали да ли су били полицајци, мислим да су били полицајци они су трчали виче «има преживеле деце, зовите доктора, зовите доктора», долази онда видео сам онако да је ушао још један САЈ-овац и тачно се сећам тад долази Боцо Медић Слободан, командант «шкорпиона», он долази онако оним ноншалантним ходом и везује човек косу, намешта, поново баш тако одвезује тако полако, поново везује косу, «не

могу каже да вас пустим нигде увек направите неко срање, пичка вам матерна», да ли је Симовић тада у том моменту мислим да је телефонирао не могу тачно да се сетим, вероватно је да ли звао поводом тога или не, мислим да је телефонирао, «назад одакле сте дошли, у аутобусе и назад, значи одмах» команда је не знам откуд, аутобус један је стојао ту могло се видит из те улице паркиран онако где је и остао видео се овај други аутобус пошто је био близу саме раскрснице, он се вратио, вратио се у рикверц па је ушао у десну улицу па се вратио значи у рикверц испред нас, овај први аутобус је вероватно обишао око места и дошао опет. Значи то је све трајало док нису дошли аутобуси неких можда 10-так минута. Стали су аутобуси, ништа ми стојимо у тој како се зове колони и даље, «улазите у аутобусе и назад одакле сте» командује Симовић значи назад у аутобусе. Ушли смо у аутобусе, ја сам ушао у други аутобус, улазим у аутобус и гледам сад где има слободно место, не знам ни ја више, не могу да опишем ја не знам тај осећај и то, то је нешто не знам. Нисам никад мислио да ћу уопште тако нешто да преживим, да видим, да не знам, не разумем, немам објашњења за то све и ја сам сео, а то је можда негде пето седиште од првог седишта где је седио Ђукић Жељко, на његовом старом седишту, са леве стране и сео сам ту и гледам кроз онај пролаз видим улазе, утрчавају, САЈ-евци унутра, препознао сам једног САЈ-евца по надимку мислим да је Баки, човек нисам ја није се могло видети, али умотано у деку неку, ћебе, држи у рукама и трчи и иде, вероватно је та деца која су преживела, још један, ја сам у том моменту значи не знам у мени је нешто пукло. Било је ту коментара, прво ушао унутра онај Манојловић Срђан Срле су га звали, тамо не предње седиште и није се он, није улазио него тако на степеницама је стојао и виче «е» каже «опет су нам наместили нешто», као наместили су нам нешто, и сад ту ко је пуцао била је нека шта се десило, момци неки нису ни знали коментарише се, ја гледам кроз прозор, мени је у том моменту пукло, не знам пукао ми филм не знам реко за ово на глас значи, на глас за ово ће кад тад неко да одговара. Ја кад сам то рекао са предњег седишта се чуло значи тачно Брчко се овако окренуо и виче «ха» каже «ко је могао да побије ову децу, па ко је то могао да уради» онако цинично онако, као знаш он нема појма о чему се дешава, шта се ту дешава, шта, а он прави се луд човек и мени само неко ме овако повукао и ја видим с моје ове стране, значи одмах насупрот мене седи Медић Драган и до њега седи коме нисам знао име тада, Боројевић Драган, значи њих двојица заједно седе овде до мене и ја онако њему, ја њему одмах, ја њему кажем па баш сам овако сам био, овако сам био, реко ви побисте ви сте могли и мене убити човече, сад се он прави луд као па откуд ти ту, није, шта си ти ту радио, каже шта си ти ту радио коју пичку материну, јеси ли ти пуцао или шта си радио, значи човек пуко на мене, овај ме гледа разумеш, шта си ти ту каже радио, значи јел си ти каже пуцао или шта си радио, ја кажем да, да, добро у реду је пуцао сам, уреду је, ма мислим се бјежи од мене човече, ништа ту он после тога устаје човек као да је то, то је он је помогао неком просјаку, као неком дао, нахранио неког, ја сам каже пичка вам матерна пуцао ако ко има против нешто нека сад каже ја ћу му каже овде на лицу места пресудити. Да ли је он споменуо да

је он то урадио, нисам сигуран, значи ово сам сигуран нећу да, али нећу да нагађам да ли је он споменуо да је то урадио са Брком ја, када је говорио шта вас боли курац ко је, ја сам то урадио каже и Брко. Ја нећу да манипулишем али сам за њега значи он се устао човек и рекао ја сам то, ако има ко што, значи он је био страх и трепет, они су били страх и трепет. Ја сам тада знао ја идем не знам где идем, па одлучио сам ако запуцају на мене ако ме буду хтели убити, шта ћу сад немам ја ту. Коментари су били у аутобусу, неко је чак су били су неки момци, неки су момци у задњем делу чуло се чак да су неки плакали. Неку су плакали, неки су викали ово па шта се десило, чудили су се, нису ту сви момци били кретени и монструми као што су ова четворица и онај пети, али све је то тако прошло ми смо се возили назад, дошли смо у Пролом Бању, тајац је био није се ту причало, неки су викали овом момку, пали музику, шта нема музике, пали ту музику шта ту. Угасили су музику, није се слушала музика.

И сада ту стижемо, стижемо пред хотел Пролом Бање, излазимо, постројавање, Боца држи говор, ми смо каже дошли овде каже да радимо посао а не каже ко ове пичке каже САЈ-овци, да се ту, о овоме што се десило овде ни мами, ни баби да нисте писнули јер лети глава. Значи кад се вратите кућама у Нови Сад, Београд, одакле сте дошли никоме да нисте писнули о овоме. У собе и нема изласка из соба нигде. Ја не знам колико се, ми смо се ту задржали после тога једно колико се ја могу сетити сигурно једно две недеље, у том хотелу значи нигде није се излазило. Они који су ишли, неки су играли фудбал нормално они стари су на том терену, могло се видети из моје собе јер је била окренута према терену том игралишту, фудбалу, нормално све. И дошла је команда да се враћамо, ми смо се вратили. Дошла команда, кажем две недеље смо били ту по тим како се зове, било је ту коментара, доста дана, претходно по Боциној, по Медића Слободана команданта, остао је вод Жућин у Подујеву наводно тад кад је он држао тај говор испред, по нашем повратку, остао је Жућин вод да обави неки посао. Тај како се зове Милош што је био са мном у соби, они исто није дошао назад мада је он био у Бркином воду, он се није вратио, он је остао био тамо зато што је, гледам где је човек, не знам где је човек кад смо се ми вратили видим нема га, знам да је у овом воду. После ја мислим да је сутрадан навече, сутра навече можда негде у поподневним тако часовима предвече, на спрату том била је једна соба, била је једна одмах до степеница тако један угаони део где смо седели и био је телевизор ту, било је напето, ја сам био јако и ту је седио момак који је, ту је седио момак који је убио, који је убио плаву, тај плави момак који је убио жену. И ја хоћу ли нећу, хоћу ли не знам мислим, ја питам њега реко јеси ли ти убио ту жену, било је ту значи седе, седе доста њих седи, реко јеси ти убио ту жену, јеси ти пуцао на ону жену у дворишту плаву, и ту сад црни из Ниша је значи не знам значи, из Ниша момак каже мени ма шта ти каже пандурчино, шта да нећеш да ухапсиш можда, ја ћу да ти дам каже моју адресу, каже у Нишу, па дођи да ме ухапсиш, ја сам каже, као он је сад он ту ништа овај плави није говорио. Тако да је ту било, то је било значи то следеће вече и значи добро се сећам, добро се сећам могу и господин ево нека дође да га ја

питама, мали, господин Шолаја Миодраг значи он се враћа и човек сретан, уз оне степенице и хеј каже нашао сам каже, нашао сам каже да ли је две и по, да ли је три хиљаде марака да извините жени су нашли негде из полног органа су нашли, зарадио је као е договорио се као дао је Боци, дао је Боци не знам, Боца му је дао пола ово оно, значи гадости највеће, највеће што је он остао био исто доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са Жућом остао?

СВЕДОК П-1: Да, не знам ко им је, не знам стварно али знам, сад ко је био у ком воду распоређен. Ништа, то је један коментар његов који сам ја јако добро запамтио и ништа, ту се онда, ту се онда почело било је неких ту ко је то урадио ово оно значи јасно је шта се ту дешава, не можеш ти, то је било у некој планини не можеш ти, полиција је била чувала страже се држале, да човек каже да се спакује па да искочи, не смеш изаћи, не смеш изаћи кроз улаз доле, па да искочиш и да одеш, немаш ти куда ту, ту у шуму куда да ме убије полиција, мртва стража, куда да идеш, где да идеш. Прошло је значи једно две недеље ми смо се вратили у Нови Сад, ко како, застава се виорила, ишла, они су ишли валда да ли џипом да ли, немам појма чим су ишли напред, не БМВ-ом је ишао сивим својим Боцо испред, они су ишли, аутобуси за њима, вратили су и ето тако. Сад не знам да ли вас интересује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћу да нам прво објасните овде оно с чим сте ви почели, ови детаљи као што су ово ударање главом у зид овој плавој жени, затим узимање лекова из апотеке.

СВЕДОК П-1: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда овај разговор у аутобусу, које су за нас овде нове, значи у овом поступку. Да ли, због чега те ствари нисте рекли, да ли су оне везане за прикривање вашег идентитета или тако?

СВЕДОК П-1: Мислите прошли пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто код истражног судије то нисте рекли, је ли то због идентитета или због чега?

СВЕДОК П-1: То је био проблем ја се нисам слагао са тим, ја сам да вам искрено кажем ја сам, ја, то није једна групица која је извршила кривично дело па се, значи ја сам за свој живот уплашен. Прво почевши од свега значи целе историје како је то текло, значи било је ту и претњи и од стране Боце и кад се први пут давала изјава и све то има значи до свега сада, ја живим значи тотално нигде значи не идем, нигде. Чекам да падне мрак да одем у продавницу да купим да једем и дођем кући. Јер ја сам свестан да прва прилика, јер сам имао сусрет са Боциним братом који ме је сто посто пратио, то је један од значи човек ме пратио, ухватио ме је за руку и ја сам се ту у граду, ја сам се ту оншалантно некако док још није дошло до овога, па је ту било пресретања неких људи који су из Црвених беретки, из овог, из оног, испитивање да ли ту постоји неки сведок да ли ће ово, шта ће оно, хоће ли се то водити, шта ће, значи ја нисам, ја нисам, ја сам свестан јако да су то опасни људи, да је то, не мени они ником никад ништа нису опростили да не наводим неке ствари. Значи свако ко се са њима замерио већина њих, је завршио са метком, значи ја сам тога свестан, ја не желим, не желим да моју фамилију

ставим у такав положај да људи не знају, да се морају одселити на свемир, због кога, због монструма. Значи зато сам ја прошли пут, ја сам инсистирао, али бих сада видим да би било боље да сам ја пошто сам, пошто нисам хтео, говорио сам у трећем лицу значи, јер сам се стварно бојао јер ја тренутно немам никакву заштиту. Мислим знате ја немам нити какву заштиту, нити ми је потребна каква заштита, ја сам дошао као човек и `99. и кроз све ово прије него што сам овде дошао, значи ја нисам неки министар или не знам ни ја, ја сам човек који не би волио да ми се, не волим што сам се затекао, што сам кроз то све морао, што сам значи то морао да видим, али кад је већ тако ја морам ипак да мислим на моју фамилију и зато сам тако прошли пут значи у саветовању неком, али сам после ја закључио да људи почињу да праве од истине спрдњу и све то, јер ја говорим па где си ти био кад сам ја ушао унутра, па ја сам као, ја причам ја сам видио и зато сада све ово надовезујем значи, зато сам рекао на почетку да ли могу да објасним неке ствари кад ме питају па добро где си ти био, зато ишао си тамо вамо, сто људи, двеста људи, триста људи, то су питања манипулативна, значи постоји оно што сам ја видио и ја сам схватио значи то озбиљно. Сви ви идете својој кући, ја идем свесно, ја не спавам ноћу, ја ноћу не спавам, значи чекам да сване да би легао да спавам јер где год да се ја померим, где год да се ја, где год да ја одем о мени су прављени филмови, о мени су прављена чуда, о мојој фамилији је свашта причано, људи су се шетали 10 година разумете и зато сам ја сматрао да ја ћу на неки начин док не решим неко своје, неку безбедност своју, значи не желим никоме да тражим од некога, моји родитељи, ја не радим, ја нити имам право на посао, нити имам право на ништа, ни на кретање ни на дружење, ни на причу то нема везе, то су моје субјективне ствари, али све то значи због тих неких мојих субјективних и претњи које су ми индиректно или директно упућиване, ја сам сматрао да ето у том неком мом периоду ће се убрзо да ћу успети да решим невезано значи за ово, да ћу значи својим неким успети да решим једноставно мени у овој држави нема живота. Е зато сам ја сматрао, међутим од тога нема ништа још увек, ја се извињавам јер ја сам сам себи кад сам све то, кад сам све прошли пут, па какве су то, па не може мени неко да прича сада да прави спрдњу од мене да ја лажем, да ја ово, да ја оно, човек који није био заступа, ради, не кажем ради свако свој посао и онда сам тражио прошли пут кад сам изашао, тражио сам да изађем овде да ја једноставно, нема другог начина, јер за њих, за такве људе то њима није први пут, ја сам за њих ништа као и они што су их побили исто. Е ја се значи извињавам то није била лаж, него је то било због моје неке безбедности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Безбедности.

СВЕДОК П-1: Сваки пут кад сам ја рекао, ја сам се глупо дошло ми је тад било да изађем и стварно кажем нема смисла ово јер испада да ја лажем, па шта ти ово, шта ти оно. Ето зато кажем да то није нека новина ја сам то прије, ја сам то сад колико је, ја сам то испричао, али тај пут кад сам био значи ја сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја вам кажем у овом поступку, кажем у овом поступку пред истражним судијом.

СВЕДОК П-1: Ја сам ето због своје безбедности некако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро да вас питам.

СВЕДОК П-1: У неком договору, ето процени некој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да вас питам нешто.

СВЕДОК П-1: Мада сам имао кажем и сада неко саветовање да опет останем без обзира, али ја то не желим, ја не могу то као човек више да издржим. Значи ја не могу да схватим да људи могу бити, разумем све нећу никог да вређем, свако ради свој посао ја не желим да од мене нико прави овде ни лажова ни монструма, ни лопова. Ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да вас питам када кажете да сте тада практично присилно мобилисани, шта се то десило у кафићу, како је то било? Ко је ту вас позвао?

СВЕДОК П-1: Ја сам то је кафић, то је кафић «Бонапарте» у Новом Саду, ту који су излазили ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли још неко тад на тај начин позван у јединицу, осим вас?

СВЕДОК П-1: Па мислим пазите ја нисам, тај рецимо момак што сам ја сад седио, зашто сам био са тим момком, што сам био са тим момком са тим Милошом у соби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је тај Милош из Митровице?

СВЕДОК П-1: Он је из Митровице, то је старији један човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То питам.

СВЕДОК П-1: Они су онако кад сам улазио ја, тај аутобус он ми се чинио онако некако, онако старији човек, мислио сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Најприступачнији?

СВЕДОК П-1: И тако кад сам сео, он ми је рекао рецимо да је он пошто је радио као неки обезбеђење у неком да ли дискотеци у Митровици, да је по њега дошла полиција, на радном месту и одвела и довела га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ова редовна полиција?

СВЕДОК П-1: Редовна каже полиција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А вас ко је позвао?

СВЕДОК П-1: Ја сам дошао у тај кафић, стао за шанк то је кад се уђе, то је на Булевару у Новом Саду кад се уђе, шанк тог кафића, ту су биле фотеље са леве стране и около и ту су седели, Боца је мене знао значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од раније?

СВЕДОК П-1: Знао ме јер је човек био, ја сам радио јер сам прешао из, одавде сам прешао у ову прелазну, у прелазну полицију, значи човек је био тамо, он, Мргуд, Мргуд је био комшија, Мргуд који је био значи њима главни, Станишић, Мргуд, Боцо, значи то су они, они су држали тамо и Ђелетовце и они су били тамо страх и трепет. Сад кроз службу да не причам, то је невезано како сам ја уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, али он вас је тада позвао?

СВЕДОК П-1: Ја сам дошао у тај кафић значи препознао ме је и он ми каже мали долазио овамо, ја сам дошао, сео, каже ратно је стање шта се ти каже зајабаваш а ратно је стање. Пре тога да сам ја имао икакву намеру да идем, ја

сам имао прилику да идем, добијао сам и од војске позив јер сам ја био радио како се зове 4 године у полицији, ја сам добијао од војске позив, ја сам отишао био изрегулисао био, видели и рекли су да неће да ме зову и у полицији редвно у Новом Саду где сам радио, само тог командира једног да ли је заменик не знам, добијао могућност значи да се поново запослим, да идем, али да идем одмах сад, ајде каже сад идеш дошао сам неком игром прилике не знам шта сам требао нешто од папирологије тамо, значи ја да сам хтео да идем ја би отишао са полицијом. Ја сам ушао у тај кафић, то што су они били значи у то време људи који су, којима нико није могао ништа, значи за њих они су били закон и судије и адвокати и све живо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они «Шкорпиони» или?

СВЕДОК П-1: И «Шкорпиони» и Црвене беретке и Арканови, сви ти који су значи служба је била јавна и тај ко је шта радио, значи ја то се никад није волило и никад се нису те две службе нешто, значи ја нисам имао никад никакве значи човек кад ми је рекао, када ви знате да неко ради за ДБ да је неки командант, значи не можете ви њему рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећу?

СВЕДОК П-1: Можеш да кажеш нећу, можеш. Ја сам сео лепо, питао шта како то на неки, па знаш па ми ћемо бити са САЈ-ом, ми смо САЈ, ми смо САЈ каже па, ја сад овако јел ја морам да идем, мораш да идеш, значи било је ту њих четворица, петорица њих. Личну карту ми је узео човек, записао име и презиме, број матични и све живо податке и каже мораш да идеш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што сте.

СВЕДОК П-1: Ја не знам како да то објасним то је за мене било као да добијем позив од суда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ако вас је он позвао тад и рекао вам да сте ви тамо практично САЈ, што сте онда тамо на терену тражили да пређете у САЈ?

СВЕДОК П-1: Па зато што сам ја схватио да је то све игра, јер то, то су ја не могу да верујем да је човек то време биле реформе, шта је било, укидале се ове, он преузима, он ће бити командант САЈ-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

СВЕДОК П-1: Слободан Медић. Он треба да се усели на Клису, да он постане да ово, ми смо са САЈ-ом па ће то временом ми ћемо бити САЈ, САЈ треба да се полиција ни не знајући уопште немајући контакта јер да сам знао, да сам знао значи шта су они, ко су они, од чега је та јединица састављена, од чега, јесу можда на неки начин стручни људи у неком другом, али значи то је било ја јесмо ми, да ми се водимо под САЈ-ом, ми смо ово ми смо оно, ти се сад водиш у МУП-у ти мораш, ти си мобилисан, рат је, Милошевић, и ту је за то време он нон стоп телефон тамо вамо, зове га генерал, ајде скупи, ајде ово, да ли је то било неко не знам шта се ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте примали плату од полиције за овај?

СВЕДОК П-1: Не, ја нисам радио у полицији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, за овај одлазак на терен јесте примали плату? Неку накнаду новчану?

СВЕДОК П-1: Ма какву плату, шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа вам није исплаћено?

СВЕДОК П-1: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А осталима?

СВЕДОК П-1: Не знам, стварно не знам, не знам, вероватно су неки добили, не знам, неки су добили неки нису, знам само кад смо се вратили да је командан Слободан Медић купи неки ауто од 50 хиљада, неки «лотус».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А нико није дошао да вам донесе новац?

СВЕДОК П-1: Мени?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, вама? За учешће у овим операцијама?

СВЕДОК П-1: Ја не знам, ја стварно не знам мени нико није дао новац, али ја се не сећам стварно. Могуће да је неко, могуће да је неко док сам ја био, али то су сад приче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад у мају?

СВЕДОК П-1: Да, могуће да је неко донео, не знам, ја нисам значи лично плату примио. Могуће да је неко донео мојим родитељима, могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И за вас?

СВЕДОК П-1: Да. Могуће. Али ја, мислим прича је била и око тога плате ћете имати значи као САЈ, тако су и тад је било 1:1 не знам ни ја, мислим неvezано за то уопште, за паре и за ово, али паре су неке добијане неко је узимао паре, е сад први пут значи ја тај нисам добио ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а кажите ми јесте били.

СВЕДОК П-1: Други пут то кад сам био, значи у истрази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте били други пут? Јесте били ви други пут на Косову?

СВЕДОК П-1: Нисам хтео да идем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте хтели?

СВЕДОК П-1: Значи дошао је по мене и рекао ти мораш да идеш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад је то било други пут?

СВЕДОК П-1: После ја не знам да ли је прошло више или није ни месец дана да ли је прошло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то цела јединица била?

СВЕДОК П-1: Ја сам отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли чујете шта вас питам, је ли била цела јединица тад други пут?

СВЕДОК П-1: Па, била је већина јединице, нису били од ових извршилаца није био Саша Цвјетан, ја мислим да он није био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био Стопарих?

СВЕДОК П-1: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ви?

СВЕДОК П-1: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Били сте?

СВЕДОК П-1: Нисам хтео да идем, рекао ми је Боцо мораш да идеш. Ја кажем зашто, мораш да идеш, ти мораш да идеш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК П-1: Ја нисам имао могућности да одем нигде ја да сам имао могућности да одем негде ја не бих ишао, ја сам свестан шта је, не могу се ја овде, е сад на том другом ако вас интересује и на том другом, други пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК П-1: Други пут кад сам отишао, само ћу испричати овако укратко, па нека се добро сети овај господин, али добро то ћемо кад се будемо очи у очи чули.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете очи у очи да му кажете?

СВЕДОК П-1: Да, да, да га питам ја. значи тада да не наводим сад све једне прилике дошло је до, то је била јако тешка, јако, вребала се свака прилика да се мени напакости, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На том другом терену?

СВЕДОК П-1: На том другом терену да, били смо у некој кући не знам ни ја, некој, ми смо шетали неким брдима, снеговима ја појма немам ни где је то на некој граници, богу иза ногу у неким планинама ја не знам ни која је сврха више тога била. И ту смо се били ту на томе, у тој некој кући смо лежали, спавали, ја нисам спавао, ту смо били неких 15-так дана, шетали по томе. Ово су за мене неке ствари које су онако професионалне, па не знам да ли то уопште. Ми смо дошли, они су мене одредили да ја идем као ја сам неки, као ја сам неки ратник, ја сам, да ја идем да ја водим кад смо се попели уствари на тај терен и то неко брдо у том, камионима су нас возили. Ти камиони који су нас возили неки су ишли камионима, неки су ишли да ли пешке или су се враћали камиони па их довозили, не знам или је више камина, не могу сад да се сетим стварно. У тим камионима човек ми је рекао овако прије него што смо кренули, каже стави панцир требаће ти. Стави каже, дао ми човек, кажем шта ће ми панцир, не, не, каже стави панцир. Ја сам ставио и панцир и прслук сам ставио онај и оквире потрпао, па ако запуцају значи човек ми је рекао не знам да ли је битно уопште да кажем ко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како ви процењујете.

СВЕДОК П-1: Па ја могу, то је човек који није имао ногу, Вук се зове не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да није можда Александар?

СВЕДОК П-1: Ја мислим да је Александар Вук.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вуков?

СВЕДОК П-1: Вуков да, онако леп момак. Ја нисам хтео да и сад ми идемо у том камиону, ја сам, тада сам ја да не би било значи забуне око, а то је све прављена шпекулација, значи на том другом терену када сам ја ишао, када сам ја ишао значи ту нас када смо ишли у тим камионима кад смо се возили, морам да кажем, морам да се вратим на једну. Прије него што су нас почели камионима возити, ми смо кренули пешке били у неку планину и ту смо дошли, био је, ту је била полиција Посебна јединица полиције у том делу, који су нас требали да воде. Нама су дали неког водича, човека који је био Албанац, он је водич и упознат је, при Посебној јединици полиције, ми смо ту седели и ово оно и тада је дошло ту, седело се, чекало се тада је био, тада сам ја видио човека кога сам хапсио у овоме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Крајини?

СВЕДОК П-1: У Крајини, који ми је претио, лежао је овако на каналу он, доста њих, «је ли» каже Брко овај Ђукић Жељко «што си ти мени тукао брата», каже ја нисам њега тукао, он је само добио оно што је заслужио, разумете, ја њега нисам могао другачије привести, нисам га могао држати на улици. И ту је почело ту је значи мени је ту било јасно значи константна, константна, константна значи провокација и питање момента кад ће се нешто десити, недалеко од тога тад налетио је пошто је ту био пут налетио је војни, тај као неко војно возило, не сећам се шта је било, налетило је на мину у том моменту кад се то ето тако кад се он мени обраћао на тај начин, налетило је на мину и то је баш био прасак онако, мислим да су, не знам да ли су погинули неки момци из САЈ-а ту и сад ја чујем мене неко зове, Боцо ме зове, Слободан Медић ме је звао, долази именом и презименом, долази каже овамо, ја одмах тамо, ти каже ти нас водиш, први каже да ја идем, добро ја водим, ја водим. Ко вели ајде ти колатерална боље него и ја ту сад идем ја и овај Албанац човек који је био, он је ишао и сад он ту смо ја и он причали, па шта ти као он ту, па каже шта ћу ја не знам, ја сам се замерио тамо и са Албацима и са овима и сад не знам ни куд ћу ни где ћу, немам куд тако човек ми прича. Ми смо дошли до неког како се зове, он каже слушај ми даље каже не можемо да идемо. Кажем ја зашто, каже чим изађемо каже горе на брдо, значи ми смо готови, ја му кажем дај шта ћемо, каже он ја нећу и ја сад не знам шта да радим, човек виче немојте да идете каже изгинућете сви живи и сад ја ту, ма каже и сад оћу ја, каже ајде реко хоћеш ти отићи да видиш и тамо да јавиш да човек неће да иде, да нам говори да не идемо нигде даље, мислим ја немам појма, ја стварно нисам никад био на ратишту немам појма, значи водим се неком, неким својим полицијским искуством на улици што сам. Отишао је он уз негодовање неко, шта ја да ти идем, ајде отишао је човек и сад ту дошли смо, ми смо ту стали, чекали док они нису сви дошли, дошао је Боцо, дошли су сви и ту смо седели и сад ја им кажем, кажем Слободану Медићу, човек ево причај са њим и он њему каже не, каже ми ако каже горе одемо каже ми смо мртви сви живи.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ако може мало гласније, ја не чујем.

СВЕДОК П-1: Може, може. Је ли ово за мене вода или?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте за вас је.

СВЕДОК П-1: И ја кажем, овај, ево реко објасни му да је, нисам ја, да не буде да ја њему кажем ми не можемо, морамо, и сад они ту причају, међутим они су на вези, САЈ је с неке друге стране отишао, а овај човек каже тај, тај, тај водич.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Албанац?

СВЕДОК П-1: Тај човек Албанац каже горе немој случајно каже да идете, горе каже не можете ни до горе доћи, јел су ваљда ту били бункери, не знам, у близини или су не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК П-1: Нисам, и сад Симовић зове командат САЈ-а зове Боцу каже где сте ви, каже ми смо се попели кроз горе, где сте се попели кажем шта причаш ти човече, ми доле, ма каже ма ко им јебе матер каже, да извинете, ја кажем

човече изгинућемо, јел чујеш шта ти човек каже изгинуће људи, ма каже ма нек гину курве значи ту сам, значи, ја не могу да верујем где се ја налазим, шта је, шта је ово, разумете, јел сте каже ви горе, горе смо, горе смо каже, Симовић зове, Слободан Медић значи и Симовић причају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су све време били на вези САЈ и «Шкорпиони», полиција и «Шкорпиони» заједно ишли, све заједно?

СВЕДОК П-1: Да они су заједно ишли, заједно да и јел да долазим, ма долази каже горе, кажем човече шта, прекини каже ми. Они људи кад су се почели горе, кад је то почело преко оне станице пуцање јаој, само чујеш јаој рат, њих четири-пет горе било израђавано, који је то мозак, шта је то, ја не могу, јел ме разумете, шта си ти радио, значи ти си свесно људе, ти си свесно људе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Послао.

СВЕДОК П-1: Кога, шта, о чему ми причамо о патриотизму, о не о патриотизму, него о не знам, о професионализму, о, овај, изгинуше људи, ајмо каже да се вратимо. Враћамо се ми и по нас долазе камиони и онда смо ишли тим камионима горе негде, не знам ни ја, неким брдима, боже ме сачувај, ја у том камиону, камион био пун шлемова, ја сам тада на том другом терену узео шлем и ставио на главу и имао панцир на себи и онај како се зове и прслук навучен на панцир што није нормално да неко то, то те ствари не иду заједно, многи су ме испитивали шта ће то мени, разумете, ја нисам могао, ја сам знао зашто је то мени, зашто ја то носим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али нисте смели да кажете?

СВЕДОК П-1: Ја сам се бојао, значи очекивао сам да ћу бити убијен, е, све то је прошло, ишло се, не знам ни ја, без везе, никаквих ту борби није било, то је нешто, неки бункери пуцали, па ово, ништа то, дошли у неку кућу и ту се одмарамо. Стиже, коњима стиже неке храна и сад овај, мене Ђукић Жељко каже ајде каже ти са овим Симом каже горе по храну, ал каже пушку остави, да оставим пушку, каже остави пушку, шта ће ти пушка. Симо, значи тај Симо, ја мислим, тај Симо је седио, тај Симо је седио кад је мене Боцо значи позвао да седнем тамо, он је седио тад с њим. Симо и касније, прије него што је дошло до овога слања на, Симо је живео у Немачкој и тамо је убио Албанца неког главног мафијаша и ово и оно, дошао је, морао је побећи из Немачке и он мене шаље са Симом да ја идем горе без пушке, да ја идем по храну, па шта он мисли. Дођем горе, значи дођемо горе и човек Симо узима, Симо узима, човек стоји, стојим ја, стоји овако Симо и Жућо, Вукшић Зоран, стоји он, и Симо од овог једног узима пиштољ, човек узима пиштољ и окреће се према мени, човек репетира и ја, ја скачем онако, значи ја скачем, пази реко, ја се склоним, пази реко метак у цеви и он њему опали онај пиштољ и он погоди овога Вукшу, овога како се зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Жућу.

СВЕДОК П-1: Жућу, јао Жућа побледио, жут човек стварно природно, значи човек паде одмах, фрк, јао он виче шта сам урадио Симо, шта сам урадио. Ја сам тада значи, ја сам трчао, било је то бога ми, ја сам трчо скроз, скроз, знају они могу да се смеју сви, ја сам трчо скроз, дошао тамо, они ме гледају, ја кажем дајте доктора човек, човек рањен, крвари, још су му, ту су му пре тога

везали, везали каишем па они стежу ту нешто, ја реко идем ја трчати одма по доктора и везали они ту њему као зауставили крварење, ја ушо унутра, кажем дај човече доктора, шта је било, реко човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи Жућу је ранио припадник из те јединице.

СВЕДОК П-1: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То кажете.

СВЕДОК П-1: Ја кажем, они се сви смеју, па шта си се каже, стани, шта ти је, па то је каже, како рече, несрећан случај, несрећан случај, несрећан случај, добро сад то нећу ја ни, и доктор ајде дошао и онда смо ишли по тог Симу не знам ни ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја ћу сад да Вас прекинем направимо паузу. Хоћете ли Ви моћи да наставимо после паузе?

СВЕДОК П-1: Како да не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За овим суд у 11,50 одређује паузу ради одмора и то све до 12,20. Значи пола, видимо се за пола сата. Сачекајте прво сви да изведу сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите, хвала. Настављено у 12,27.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се настави са испитивањем сведока.

Хоћете да доведете сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја вас уопште нисам чула, то је због тога што немате микрофон, микрофон укључите.

АДВ.САША ПЕТРОВИЋ: Судија, само због сведока мислим, рупа овде, опет се види.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где има?

АДВ.САША ПЕТРОВИЋ: Па овде, ја видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није безбедно јел?

На примедбу браниоца окривљеног Шолаја Миодрага адвоката Саше Петровића суд је констатовао да је и даље постављена завеса између публике и дела суднице у којој се налази судско веће, браниоци, тужилац, пуномоћници и окривљени.

Пред судом је сведок П-1.

Хоћете да наставимо сада са Вашим испитивањем уколико сте се одморили и да ми кажете где сте задужили униформе и како су изгледале?

СВЕДОК П-1: Униформе смо задужили, то је, на стадиону, «Макиш» мислим да је био, униформе су биле маскирне боје, то су ове сличне ПЈП дезену маскирном, панталоне са џеповима са стране, кошуља исто маскирна и јакна та, ветровка маскирне боје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Капе?

СВЕДОК П-1: Капа са шилтом – ободом и са ознаком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А борбени прслуци?

СВЕДОК П-1: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел имао неко борбени прслук?

СВЕДОК П-1: Можете да поновите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел имао неко борбени прслук?

СВЕДОК П-1: Борбене прслуке су имали већином припадници који су од пре били припадници, значи старији ти припадници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то значи да нису сви задуживали униформе или јесу?

СВЕДОК П-1: Не, па да вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад у Макишу?

СВЕДОК П-1: Да Вам кажем то је било, значи везујем се сад на причу оно што је командант Слободан Медић причао како, ми смо САЈ и ми ћемо све имати, његова опрема, не знам, стоји у овоме на Клиси у Новом саду у центру САЈ-а, па као што је стајала тад је бомбардован ваљда то вече бомбардован центар САЈ-а у Новом Саду, па је као опрема не знам изгорела, па је ту било прича, мислим причало се да ће бити све комплетно као што САЈ има, међутим ето то је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваша униформа се разликовала?

СВЕДОК П-1: То су оне што се, чизме, панталоне, кошуља и та ветровка, јакна, исто, исте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте имали ознаку неку?

СВЕДОК П-1: Ознаке нису, ознаке смо ту добили само за капу, а ознаке «Шкорпиона» су делили мислим да је то било у Пролом бањи да се то тад делило, али нису сви добили пошто није ваљда било довољно, ознаке значи са чичком које су се лепиле са шкорпионом и писало је Шкорпион на ћирилици жутим словима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А та застава што кажете да сте ишли под неком заставом, коју заставу сте истицали?

СВЕДОК П-1: Па застава је била црне боје са извезеним колико се сећам сад, прецизно жућкасто-златни шкорпион преко целе заставе, ето то је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је командант, а командант се није возио с вама у аутобусу?

СВЕДОК П-1: Не, он је ишао својим приватним аутом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел имао неко обезбеђење?

СВЕДОК П-1: Па у његовом обезбеђењу онолко колко се знало баш, мислим, то су били Пера Петрашевић, момак који је, не знам његово име, билдер онако јачи, тако су га звали, не знам сад како се зове, ето неко виче Џо, то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел било пратње неке од стране полиције или од стране САЈ-а?

СВЕДОК П-1: У ком периоду мислите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па тад кад сте ишли на Подујево, или до Пролом бање или од Пролом бање, не знам?

СВЕДОК П-1: Полиција, полиција је пратила нас од, ја мислим да је од Новог Сада и мислим да је од Новог Сада, а сигуран сам од Београда да је ишла полиција са џипом, нисам сигуран да ли је од Новог Сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте прво ишли у Нови Сад?

СВЕДОК П-1: Не то, враћам се на почетак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК П-1: Значи приликом поласка првог, значи поласка полиција је пратила значи колону.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Аутобусе?

СВЕДОК П-1: До изласка на нишки ауто-пут, до оне бензинске пумпе, били су бели џипови испред и иза су били пратили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И после сте сами ишли до Пролом бање?

СВЕДОК П-1: И после се ишло значи, ја не знам у ком су периоду они се вратили назад, углавном знам да, ту се било нешто застало пошто је било бомбардовање испред, по нашем значи поласку то вече прије путовања до Пролом бање, сад не знам докле су они ишли, мислим да су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А после од Пролом бање до Подујева?

СВЕДОК П-1: Од Пролом бање дошла је значи, од Пролом бање кад смо кренули ујутру у 4 сата дошао је САЈ, САЈ нас је спровео до те раскрснице до првог пункта где смо морали да чекамо због ситуације која се одигравала како нам је речено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што су рекли да чекате борбе.

СВЕДОК П-1: Јесте. Они су рекли да морају да се, да се врате, кад смо ишли чекали смо до 8 ујутру, кад смо кренули поново ја мислим да је онда ишао Посебна јединица да је ишла са нама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У колони возила?

СВЕДОК П-1: Аутобуса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У колони, да, да.

СВЕДОК П-1: Да аутобуса, мислим да су они ишли испред нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А док сте.

СВЕДОК П-1: А после, мислим, дал до неког, не сећам се баш тачно, дал до неког одређеног дела па смо ми наставили, мислим да смо у Подујево ушли без, без пратње, мислим да смо ушли без, нисам, ја нисам могао да видим иза да ли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми док сте били у Пролом бањи јел вас можда обилазила и нека полиција или САЈ или ПЈП или било ко из министарства, полиције?

СВЕДОК П-1: Долазио је, долазио је неки војни генерал, ту је био састанак, ја не знам које Армије сад, који је, али доле ваљда тог подручја, да ли Треће армије у то време или, имали су састанак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту у Пролом бањи?

СВЕДОК П-1: Команданти, у Пролом бањи да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С вашим командантом?

СВЕДОК П-1: Да, са Слободаном Медићем, нисам, не могу да се сетим имена који је то био, али углавном генерал неки, да ли је те области, по повратку после ових дешавања, по повратку овај, у Пролом бању долазио је командант САЈ-а да ли је он био командант, мислим да је он био командант и новосадског и приштинског и, господин Трајковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Живко Трајковић?

СВЕДОК П-1: Он је долазио, Живко Трајковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је он долазио?

СВЕДОК П-1: Па он је долазио на састанак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте вратили то из Подујева?

СВЕДОК П-1: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел нешто Вам се обратио?

СВЕДОК П-1: Не, не, није се обратио, нисам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не Вама лично, мислим јединици?

СВЕДОК П-1: Него сам чуо да је био Трајковић ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јединици?

СВЕДОК П-1: Значи нисам га видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јединици се није обратио, нисте се постројили да га сачекате и то?

СВЕДОК П-1: Не, не, он је имао састанак вероватно доле са командантом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел опет ишао ваш командант на састанак с њим?

СВЕДОК П-1: Па не знам то дал је ишао, он је дошао, вероватно су били код њега у соби доле у канцеларији, ја сам био горе на спрату, не знам где су се, углавном значи чуо сам да је био командант САЈ-а, а претходно је, сећам се тога зато што је на тај дан, то вече у ствари поводом којег смо ми чекали на том пункту за то време, у том периоду значи тада је командант Трајковић налетео ваљда на мину са возилом борбеним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И рањен је?

СВЕДОК П-1: И рањен је био, тако сам чуо, а то ми је рекао у ствари кад сам ишао потврдио овај, један припадник САЈ-а кад ме је Ђукић Жељко послао да одем до, са овим припадником САЈ-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За апотеку?

СВЕДОК П-1: До апотеке да, онда сам питао шта се то дешава, он каже ма пусти ме, каже пусти ме, нервозни смо, синоћ је рањен каже, овај, командант Живко Трајковић, ја не сећам се, нисам сигуран да ли је један момак погинуо, углавном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту с њим?

СВЕДОК П-1: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да Вас питам споменули сте да је неко имао моторолу тамо у Подујево, ко је то био?

СВЕДОК П-1: Да. Моторолу кажем да су имали ови командири, командири водова, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви?

СВЕДОК П-1: Сигуран сам да је имао Рајко Олујић, Стопарић Горан, Медић Драган, за, мислим да су, нисам сигуран, нисам их видио да су, не знам, можда су држали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел су то они негде задужили или сте Ви то само видели код њих?

СВЕДОК П-1: Па задужили су, не знам, па вероватно их је задужио, кад су ишли на састанак вероватно су добили мотороле, не знам ко их је задужио. Нису имали мотороле значи од одласка нашег из Пролом бање до Подујева нису имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису имали, у Подујеву да су добили.

СВЕДОК П-1: Да, значи иста фреквенција је била која је био и вероватно САЈ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као и САЈ?

СВЕДОК П-1: Па вероватно или су не знам тражили другу углавном тамо су задужили нису имали прије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кажите ми док сте боравили ту у Пролом бањи јел било неке у собама то кад кажете да сте онако проводили време док се чекало то, јел било неке обуке у погледу тога како се улази у куће, да ли је било неке, неких тренинга онако као мало гимнастике?

СВЕДОК П-1: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел било можда организовано шишање и бријање?

СВЕДОК П-1: Е то, ја сам се ошишао, у ствари ја сам увек, пошто ми је добро сад ми је коса јако слаба, а тад је била исто слаба али углавном сам и од школе сам се увек значи навикао да шишам кратко, мене је тада обријао, у ствари ја сам бријао овога Лаковић Миленка Конија, он је молио ме, ајде обриј ме ти пошто он то не зна, не може да се не посече, ја сам се, ја сам се обријао први, фактички ево сад видите колика ми је глава, значи ја кад се, шта имам да обријем две-три длаке, овај, и онда сам сишао доле сећам се тога, прије него што смо задужили оружје, сишао сам доле низ степенице или је то било кад сам ишао по оружје, кад смо ишли да задужимо оружје, кад нас је овај дошао обавестити зашто нисмо дошли доле и онда је, ту је био Слободан Медић је био ја мислим, он је био ту доле у том ходнику седио, да ли је био неки сто или нешто постављено не сећам се, и онда је Слободан Медић командант рекао «е» каже «сви да се ошишате овако као ја, уредно».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел су се сви ошишали?

СВЕДОК П-1: Ошишати и обријати сви, е тако је, то значи и онда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел то била наредба нека?

СВЕДОК П-1: Па не наредба, тако је он рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел су се сви?

СВЕДОК П-1: Било би добро да се сви овако да будете уредни да будете ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И јел су сви то поштовали, јел су се сви ошишали и обријали?

СВЕДОК П-1: Нису, нису сви, нису сви. Па можда шта ја знам, можда мали број, можда, не знам, сад да не манипулишем и већи број није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, чули смо овде да је то била наредба и да је било организовано шишање и бријање и да су сви били јако уредни.

СВЕДОК П-1: Па не, уредни су били сад знате шта кратке су косе већином биле али није било избријано значи жилетима, сад ко је, ко има јаку ко човек, нису сви хтели да брију главу, али доста њих је бријало главу, мислим организовано је, свако је сваком, није то дошао фризер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помагао?

СВЕДОК П-1: Ма да, то је чисто свако за себе, ко је хтео, углавном су сви били уредни, значи оно што ја знам једини који је имао браду значи то је био, браду баш, баш браду кога могу ја да се сетим то је Ђукић Жељко, значи браду баш оно човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А косу?

СВЕДОК П-1: Косу је кажем имао мало кажем онако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел имао неко дугу косу?

СВЕДОК П-1: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел имао неко дужу косу?

СВЕДОК П-1: Косу дужу је имао Слободан Медић, Драган Медић, не сећам се да је, не сећам се стварно да је још неко имао, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дужу онако да може да се веже у реп?

СВЕДОК П-1: То су значи њих двојица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И један и други?

СВЕДОК П-1: Ни један други није имао то, не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде онда кад сте већ то почели опишите нам како је од ових овде окривљених изгледао у то време, Драган Медић је имао дугачку косу могао је да је веже у реп.

СВЕДОК П-1: Да, тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао браду бркове, како је био обучен?

СВЕДОК П-1: Не, био је нормално, нормално, значи можда мало онако, није значи брада него онако мало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од два-три дана?

СВЕДОК П-1: Мало значи два-три дана то је, то је, није био дебео, значи онако био нормално грађен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он је како био обучен, у џемперу је био?

СВЕДОК П-1: Мислите то тачно како је изгледао, како је био обучен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК П-1: Он је имао значи џемпер, то је значи по неком, онако колко ја сам то тако пратио из неке, то, мислим да су, то је џемпер баш војни џемпер који је чак имао и неке џепове, баш онако војни као рецимо неке британске службе које су водиле, баш оно џемпер види се да је прави био баш, баш професионални војни, панталоне доле имао је, опасач, опасач значи имао је нормално је опасач баш нормални, пиштољ имао је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли имао имао пиштољ?

СВЕДОК П-1: Да. Имали су њих, оно мислим ти који су, кажем стари били они су већином имали пиштоље, понели су вероватно своје од куће које су носили, значи то је неки можда тај командујући састав ето, командири водова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а како је изгледао Боројевић?

СВЕДОК П-1: Боројевић је изгледао значи дечко је био атлетске грађе, баш, баш оно атлетске грађе, јако онако како да кажем изоштреног лица, затегнут, значи имао је кошуљу, значи преко те кошуље, значи кажем нисам сигуран да ли је то била само кошуља или је била, или је била та ветровка која је била увучена, али мислим да је била кошуља пошто је био баш онако имао је прслук на себи затегнут, не могу да тврдим да је имао, да је имао, да је имао пиштољ, мислим да није имао, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел само он имао прслук?

СВЕДОК П-1: Панталоне и нормално чизме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел само он имао прслук?

СВЕДОК П-1: Не, било је њих доста који су имали, па ево сад рецимо да вам, он је имао, па Боројевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел задужио у Макишу или не?

СВЕДОК П-1: Не, то су њихови стари, значи униформе које су, већ сам напоменуо да су они прије имали, да ли је то истина или није ја не знам то ми је тако рекао да су они имали значи стару, они су имали, они су имали бољу опрему још док сам ја радио, док сам радио у како се зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то иста боја била та стара униформа и ова нова коју сте задужили?

СВЕДОК П-1: Не, не, не, није, знате шта, то је јако, неком човеку који гледа може да каже можда то је, ова мало старија, али то су можда неки дезени мало светлији или су истрошенији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел исто као САЈ?

СВЕДОК П-1: Испрано или ови су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А као САЈ?

СВЕДОК П-1: САЈ је имао униформе које су те линије које су те, како се зову.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шаре.

СВЕДОК П-1: Шаре, оне су мало уже онако, уже и чине се онако као зебрасте онако, више су онако тање, ове униформе које смо ми задужили су мало веће те, више се примети жућкасто то, па зеленкасто, па разумете, ово је више ишло на неки, на неки оно, како да кажем зеленкастији, мало, мало зеленкастији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ђукић Жељко?

СВЕДОК П-1: Ђукић Жељко је носио ову униформу коју смо ми задужили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како је он изгледао?

СВЕДОК П-1: Он је овај, кажем висок значи 190, био је овај, ја мислим да је био чак и највиши, крупан, значи јако крупан, дебео, имао стомак, дебео човек баш онако, имао је браду, имао је косу јаку, знам да је имао јаку косу и баш оно мало му падала ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На врат?

СВЕДОК П-1: Значи човек кад је седио на, на.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где му је падала на?

СВЕДОК П-1: Па мало онако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На врат?

СВЕДОК П-1: До испод врата, онако, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Био је.

СВЕДОК П-1: Имао је капу ту кажем, носио је нон-стоп капу и седио је чак у аутобусом са том капом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са капом?

СВЕДОК П-1: Исто држао је на глави онако пошто је вероватно му, не знам, да ли је била мала, он је држао капу онако само набијену на, тако некако, мало шилт онако издигнут горе, шишке су му ето биле, тако да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да није имао браду.

СВЕДОК П-1: Он није имао браду? Па онда не знам шта да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А на другом терену јел имао браду?

СВЕДОК П-1: Може он да каже да није имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А на другом терену јел имао браду?

СВЕДОК П-1: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И на другом терену исто тако дугачку?

СВЕДОК П-1: Браду, нормално исто није, исто није, исто значи био, човек био, значи кад седне на седиште, седне на оно седиште знам да, јак човек био, дебео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дебео?

СВЕДОК П-1: Дебео, значи дебео, значи није могао ону да закопча колко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Униформу?

СВЕДОК П-1: Кад је закопча она ја мислим да је тачно, стоји онако затегнута сва она доламица она, значи човек био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте задуживали по једну, по две – три униформе тамо у Макишу?

СВЕДОК П-1: Једну, све по једну, и панталоне и, мислим да су две кошуље биле, не знам сад, мисли да су две.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел добио неко више или различиту опрему или више опреме?

СВЕДОК П-1: Па није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није.

СВЕДОК П-1: Чак сам ту препознао, делио нам је униформу кувар из САЈ-а, из београдског САЈ-а, момак који је био кувар у то време кад сам ја био, па је онда он прешао ваљда на Макиш, па сам га, па се поздравили се ту, и шта ти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, колико је укупно било припадника јединице?

СВЕДОК П-1: Па ја не могу да сад ту прецизно кажем али значи два пуна аутобуса, то је значи негде око 100, стотињак, 120 – 130 припадника је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми сада када је Слободан Медић држао говор ту у Пролом бањи јел он ту приликом тог говора поделио јединицу на водове, на одељење или је то било раније?

СВЕДОК П-1: Значи по нашем првом доласку он је одма рекао да се поделимо у водове и да се онда распоредимо по собама. Није он то лично радио него је рекао овим командирима својим који су већ били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко су били командири?

СВЕДОК П-1: Командири су били значи Ђукић Жељко, овај, Рајко Олујић, Рајко Олујић је исто имао да наведем сад, он је исто имао прслук тај, прслук и црну мараму то се сећам баш, он је имао баш црну мараму са извезеним шкорпионом црвеним, Вукшић Зоран Жућа он је био командир и Медић Драган је био командир исто, сад да ли је он био и командир и заменик Слободана Медића то сад, мислим да је, мислим нисам се ја распитивао, знам да су командири они, чега је он командир, које су његове надлежности, ал углавном знам да су били то командири водова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже Ђукић Жељко да је он био командир оделења, а да не командир вода и да је командир вода постао тек после Подујева?

СВЕДОК П-1: Па знате шта то је било подељено четири командира вода, дал су звали оделење или вода, дал је он био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али Ви знате да је био командир нечега.

СВЕДОК П-1: Ја знам да је био командир он мој, ја сам додељен њему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваш?

СВЕДОК П-1: Ја више ништа нисам имао да питам, ко је био командир, ко је био овог, ту су биле неке приче, сад да ја нагађам шта сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико је вас било у том воду или оделењу код Ђукић Жељка осим Вас?

СВЕДОК П-1: Па стварно ја не знам колко је било, вероватно пошто ето тај број неки је био, пошто је било 4 – 5 тих командира и неки можда су ту били командири, ја не знам да ли је био, нећу кажем да нагађам, да ли је био Стопарић командир нечега или су ту неки, или, али ово што ја знам, значи то су били командири Ђукић Жељко, тај Вукша, Вукша Зоран звани Жућо, онда Рајко Олујић, Медић Драган, сад како су они, како су они не знам, произвољно то своје, свој вод делили по оделењима, јел ти можеш, мислим човек може да буде командир и вода и оделења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК П-1: Тад не знам како, то су се они вероватно по неком свом прошлим заслугама неким својим, не знам шта је, процени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А после тога кад сте се из Подујева вратили у Пролом бању колико сте били ту?

СВЕДОК П-1: Па мислим две недеље смо били, око, да ли дан – два више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте радили за те две недеље?

СВЕДОК П-1: Ништа, чекали. Кажем Вам, кад смо се вратили постројени смо испред, Боца је одржао говор, рекао је «ми смо дошли овде да радимо, ове, а не ко ове пичке из САЈ-а да се зајебавамо. О воме што се десило ни мами, ни баби».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни мами, ни баби.

СВЕДОК П-1: «Ни оцу, где, ко год дође од, како будете излазили значи за ово заборавите, по собама и нема изласка», е сад значи, они који су се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел су се дружили ту људи међу собом и тако?

СВЕДОК П-1: Па не знам ја, вероватно дружили су се, свашта, ја мислим сад да ја Вама ту причам, причам дружили се ови, они, чује се из соба, дружили су се, ишли су, мислим, чуло се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вам покажемо једну слику, заправо фотографију, па да ми кажете ког познајете на тој фотографији, која је сачињена нећу ни то да Вам кажем када, Ви ћете да нам кажете ту?

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се сведоку покаже фотографија означена бројем, којим, добро, накнадно ћемо да унесемо број кад будемо видели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел видите неког ту познатог?

СВЕДОК П-1: Па видим, овај први је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Први с лева или први с десна?

СВЕДОК П-1: Овај први је, ја не знам, мислим да су га звали дал Шипар или тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ђоле Шиптар?

СВЕДОК П-1: Ово је Ђукић, не знам, нисам баш сигуран, он је био неки, ове остале.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел има Ђукића ту?

СВЕДОК П-1: Има Ђукића, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је Ђукић по реду гледано с лева.

СВЕДОК П-1: Овај други без браде, ал то не значи да тад није имао браду, ту је могао да се слика, не знам ни ја како.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не само, хтела сам да Вас питам да ли Вам је познато кад је сачињена та фотографија?

СВЕДОК П-1: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК П-1: Ал сигурно није сачињена, сачињена тада. Накнадно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите да та фотографија није сачињена у Пролом бањи?

СВЕДОК П-1: Не.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се сведоку покаже фотографија, коју је суду предао окривљени Ђукић Жељко.

СВЕДОК П-1: Могуће да је ово сачињено кад смо се вратили, кад смо се вратили, да се обријао човек, вероватно се обријао кад смо се вратили из Подујева, па се сликао, ја нисам излазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Па сведок изјављује, на овој фотографији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да унесемо ово.

На овој фотографији први с лева.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел тако с Ваше леве стране?

СВЕДОК П-1: Да, први са лева.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С лева је особа под надимком Шиптар?

СВЕДОК П-1: Па нисам сигуран да ли је Шиљо, Шиљо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шиља или Шиптар?

СВЕДОК П-1: Ши, Шића ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Шића.

СВЕДОК П-1: Неко је, да, сад ме подсетио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Затим.

СВЕДОК П-1: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад ћемо да покажемо, ту је и Ђукић Жељко.

СВЕДОК П-1: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Али сигуран сам да ова фотографија није сачињена тада.

СВЕДОК П-1: Прије одласка у Подујево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Пре одласка у Подујево, а можда се он после тога.

СВЕДОК П-1: Тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Обријао.

СВЕДОК П-1: Обријао да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

За овим се на документ камеру ставља фотографија па сведок и непосредно путем технике у суду показује ко је Ђукић Жељко.

СВЕДОК П-1: Да Вам кажем нешто, једини човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајдете сад само да ставимо овде па ћете да покажете. Дајте фотофрафију. Да ли режија може да укључи документ камеру? Покажите нам сад, покажите нам ко је тај први?

СВЕДОК П-1: То је тај звани Шића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шића?

СВЕДОК П-1: Ово је Брко, ово не знам, ово су ми све позната лица али не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ни надимке?

СВЕДОК П-1: Не знам, стварно не знам, не знам. Овог сам запамтио зато што је, зато што је он на том другом терену био главни, први је ишао, он и Кони су ишли први доле кад смо ишли па су неке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. То је снимано тамо у Пролом бањи или где? Јел Вам познат тај улаз у ту зграду?

СВЕДОК П-1: Па изгледа да је Пролом бања, да то испред. Јесте, ја мислим јесте, личи на Пролом бању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Личи на Пролом бању?

СВЕДОК П-1: Личи на Пролом бању да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Добро, можете да се вратите на своје место. Режија искључите документ камеру. Кажите ми још како су изгледали ти неки други људи, Кони за ког сте рекли, ко је носио шлем и тако, тад први пут, на првом терену?

СВЕДОК П-1: Кони, хоћете да опишем гардеробу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, јел имао нешто карактеристично на њему?

СВЕДОК П-1: Па има карактеристично ето рецимо, значи био је обријане главе, обријан исто, значи имао је један, нисам сигуран дал с леве или с десне стране имао је онако повећи ожиљак преко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ожиљак јел?

СВЕДОК П-1: Да, баш, баш ожиљак тако, значи ожиљак преко целог лица, дал је то не знам од чега, да ли од, мршаве грађе, значи можда ту негде моје висине, можда центиметар горе, мислим да је чак ту моје висине, можда центиметар – два виши од мене, неких.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је велик или широк?

СВЕДОК П-1: Тридесетак-пет година у то време, тридесет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Велики и широк тај ожиљак, друге боје од боје његовог лица?

СВЕДОК П-1: Па приметљив, значи баш онако изразито приметљив ожиљак, мислим да је и усна онако, имао је неки зуб тако те је, онако мало се он шалио, гримасе увек неке тако, знао сам га из Новог Сада иначе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А који је имао.

СВЕДОК П-1: Човек који је ишао продавао гардеробу по кафићима тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је имао шлем?

СВЕДОК П-1: По доласку, значи по доласку, по уласку у кућу, по доласку у Подујево и нашем изласку на постројавање, не, да будем значи тачан, по мом повратку, по мом повратку из апотеке прије него што сам значи, прије него што сам ушао само видим Кони долази насупрот мени, он је био валда код неког, код неког колеге свог познаника из САЈ-а, неког Црногорца, у соби је био код њега и носи шлем, иде са шлемом, имао је специфично за њега, није хтео да носи чизме него је носио ципеле «Пјачоти» оне, модел «Пјачоти».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кони јел?

СВЕДОК П-1: Да, имао је неке своје панталоне које је он купио у неком, биле су другачији дезен мало, купио у том «Арми шопу».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А кажите ми кад спомињете.

СВЕДОК П-1: Ја сам га питао Кони смешно ти стоји, баш сам га ја питао, значи Кони изгледаш у том таквом, и онда он се тако, носио тај шлем, ја га гледам онако сачувај боже на шта личиш и он, пошто нисам само ја још су га неки тако су се смејали, како је он правио гримасе, после је он тај шлем дао, кад сам га ја видио, кад сам ја ушао у кућу и кад сам га видио у кући кад сам се вратио из оне троспратнице кад смо прегледали и вратио се у ову приземну кућу где сам затекао њега и овога Рајка Олујића није имао шлем и ја га питам реко, каже дао га је Кинезу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а ко је Кинез?

СВЕДОК П-1: Па Кинез је особа која је, то је човек неких, старији онако, мислим да је неких 45, тако година, мислим старији човек био онако баш, да ли је 45 до 50, не знам сад, онако, како да кажем није био дебео, онако складне грађе, висине можда једно 185 тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, мислим јел не знате му име, само надимак?

СВЕДОК П-1: Не знам, не знам стварно, знам само да је из, мислим да је из Вуковара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оно кад спомињете онога Далибора, знате што не можете да се сетите презимена, да није презиме.

СВЕДОК П-1: Муратовић, Муратовић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел Вам познато презиме Мумовић?

СВЕДОК П-1: Мумовић, јесте Мумовић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то?

СВЕДОК П-1: Је, Мумовић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је он?

СВЕДОК П-1: Он је лице, не знам, знам да је из Босне, да је дошао из Босне, он и још неки, неки човек су дошли били из Босне овде, дал је тамо полиција, дал је чуо да, за ову мобилизацију па је дошао да се прикључи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А за онога што је био са оном женом плаве косе осим што је висок, плав, тако?

СВЕДОК П-1: Што је убио жену плаве косе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК П-1: Он је висине око.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел он био с њом претходно у кући?

СВЕДОК П-1: Па је он је био с њом у кући, па то кад је она изгурана он је изашао после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел не знате ни његов надимак, ни ништа?

СВЕДОК П-1: Ја не знам његов надимак али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел он био на другом терену?

СВЕДОК П-1: Па не знам сад стварно, не могу да манипулишем дал је био или није, нисам сигуран, не могу да одговорим тачно дал је био ил не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел он био старији или што би рекли нови припадник јединице?

СВЕДОК П-1: Па рецимо у то време је био старији од мене сигурно једно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, стари или нови припадник јединице?

СВЕДОК П-1: Стари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стари припадник јединице.

СВЕДОК П-1: Стари, значи момак који је од мене вишљи једно, ја се добро сећам, тај сам моменат запамтио кад је од мене одгурнуо пушком, ја сам погледао у ту пушку видео сам његове шаке на пушки, на овој десној руци имао је неки прстен, баш онако, дал је био неки црни камен или нешто, нешто онако, шаке је имао и он кад ме одгурно значи те висине је рецимо био наспрам мене, баш јак онако и, и онако баш, баш оно момак изразитих црта наглашених.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остало је да нам кажете још Шолаја како је изгледао?

СВЕДОК П-1: Шолаја је ту негде, да кажем дал је моје висине, можда мало тако ту, дал је мало нижи, моје висине ту, ту смо негде. Дечко је изгледао јако младолико тад, ја мислим да је 15-ак, 16-ак, 17 година изгледао као да има, тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био још неко?

СВЕДОК П-1: И ја сам њега једном приликом и питао колко има година значи, и он је мени реко тад да има 21 годину, ја му кажем личиш као да имаш 15 година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био још неко ко је тако био млад?

СВЕДОК П-1: И он тако насмејан, тако био увек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био још неко ко је био тако млад да сте евентуално?

СВЕДОК П-1: Па није, зато, зато и јесте и најмлађи, јер су, баш је био специфичан, оно, као дечак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел он био нешто близу команданта или неког обезбеђења команданта?

СВЕДОК П-1: Па јесте, ето рецимо он је био неки, он је био курир, он је курир, носио је ранац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ком, команданту или неком другом?

СВЕДОК П-1: Слободану Медићу, е сад чија је ту опрема све била ја не знам, али углавном носио је ранце, ранац је носио, на том другом терену је носио ранац за.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био још неко други, још неко тако млад као он?

СВЕДОК П-1: Па не знам стварно сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је могло да дође до забуне или тако?

СВЕДОК П-1: Не. Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете да ми кажете да ли знате још неког од, осим ових лица које спомињете овде да су учествовала у овом делу, они су овде окривљени у поступку осим Цвјетан Саше и осим овог Конија и Кинеза, да ли још било кога знате по имену, презимену, надимку и због чега знате само ове окривљене овде по имену и презимену, а не неког другог?

СВЕДОК П-1: Пазите, не да их знам, него.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Због чега сте?

СВЕДОК П-1: Ето рецимо десило се кад се ту се, па ко је одакле, где си ти, ко, било је ту неких људи које сам ето седећи, ја сам из Борова, па овај не знам из Борова, па, сад да причам, не знам како се човек зове, рецимо могу да кажем био неки човек, исто кажем, колко вам то значи из Бора он је радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, питам само да ли знате још неког по имену, презимену или надимку или знате само ове овде људе и Цвјетан Сашу?

СВЕДОК П-1: Знам Златковић, Златко, Лукић Златко њега сам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате неког Томић Мирка?

СВЕДОК П-1: Томић Мирко, па за тог Томића ја не знам да ли је то тај Томић који је био друг онако момак, момак онако, он је стари припадник по презимену знам да је био добар друг валда са Стопарићем, е сад нисам имао неког контакта ја са њим, знам рецимо чуо сам за тог Џоа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел имао неки надимак?

СВЕДОК П-1: Џо, тај Билдер, па Перо Петрашевић њега сам знао, Перу Петрашевића нисам га знао него ето једне прилике он је присуствовао кад су мене при некој интервенцији кад сам у Крајини радио пребили би ме, па је он ту био, тако га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел има неко, јел имао неко надимак Тито?

СВЕДОК П-1: Па сад, ето сад кад ме, Тито нисам сигуран али рецимо био је у том дворишту био је неки Жућко ил Жути, Жућко то је био старији човек који је био тако неке висине док сам ја стајао ту приликом мог прво уласка, кад сам стајао на тој стази неко је вико «е ал је овај сретан валда, овај само, каже, води љубав кад је рат», сретан је као, ето види како је сретан он води само љубав кад је рат, то је тај неки старији, мислим да је имао, он је онако био баш, баш жути, нижи, оно мршавији, није мршавији, онако нормалне грађе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кажите ми сада.

СВЕДОК П-1: Па не знам сад да се сетим, ето тај Срле, Срле тај, он је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај Манојловић?

СВЕДОК П-1: Манојловић Срђан, његовог сина сам ето, он је био економиста за храну, он је издавао валда храну, не знам како се зове, али ето имао сам можда неког контакта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а кажите ми јел Срђан Манојловић делио и оружје или не?

СВЕДОК П-1: Не, делили су командири водова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како су они добили, од кога?

СВЕДОК П-1: Па они су вероватно ето, ја нисам значи присуствовао кад је дошло то оружје, они су изнели сами, валда у својим собама, те сандуке су однели у своје собе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сандуке?

СВЕДОК П-1: Те сандуке су однели у своје собе, ил су неке собе одредили, е та соба је била празна где су нама делили и онда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је уписано, који су подаци узети кад вам је дато оружје?

СВЕДОК П-1: Како мислите подаци?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ваши подаци, кажете лична карта?

СВЕДОК П-1: Узели су моју личну карту, ја сам дао личну карту Ђукић Жељку и он је узео и записао све моје, значи пише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Број пушке јел тако?

СВЕДОК П-1: Адресу, записао све тамо, шта како, зашто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ваш број. Јел сте потписали нешто или не?

СВЕДОК П-1: Па ја мислим, ја мислим да се потписивало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а коме, јел знате коме је он давао те спискове?

СВЕДОК П-1: Е то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како сте после раздужили оружје?

СВЕДОК П-1: То је био неки обични папир, да ли је он то само, ја не знам, да ли је он, дал је ту било, нисам сад сигуран да ли је ту било овај, више потписа целе јединице или смо само ја, нисам сигуран стварно, али нам је узео још, овај, знам да је овај, како се зове, тај Милош говорио, не знам, не дам му личну карту, није хтео да да личну карту, овај пита како немаш личну карту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки нису хтели да дају?

СВЕДОК П-1: Па, ја нисам, значи били смо присутни само ја и Милош у соби и био је још неки, још неки је са Брком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А муниција како вам је дата, јел то узео ко је колико хтео или како?

СВЕДОК П-1: У оним кутијама, у оним кутијама, па узео је колко је ко хтео, значи узео је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како сте после раздужили?

СВЕДОК П-1: Кад, кад је дошла наредба значи да се вратимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте се вратили у Пролом бању?

СВЕДОК П-1: Да се враћамо, да се пакујемо у аутобусе, мислим, ја то ствари што, ја нисам носио, и те ми ствари које сам носио, ја сам имао неки мали ранчић то ми је и остало, четкицу за зубе и ништа нисам доносио, оно што сам, можда двоје-троје гаћа, то ми је и остало у ономе, како се зове, у Пролом Бањи кад смо ишли за, за, и ништа, само је речено пакујемо се идемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК П-1: По одласку, по силаску доле камион се паркирао у рикверц и убацивало се, само се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, питам Вас за пушке како сте вратили пушке?

СВЕДОК П-1: Само се убацивало, значи излазили смо напоље и само убацивали, овај, у тај камион.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад, у Подујеву?

СВЕДОК П-1: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или Пролом бањи?

СВЕДОК П-1: У Пролом бањи, значи након те две недеље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК П-1: Ми смо само убацивали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само убацивали?

СВЕДОК П-1: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Током те две недеље јел неко прегледао пушке, нешто или после повратка из Подујева, јел неко вршио преглед ко је пуцао, ко није?

СВЕДОК П-1: Па то су требали да ураде на лицу места.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел су урадили?

СВЕДОК П-1: Па нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико то није урадио?

СВЕДОК П-1: Па ја не знам зашто није урадио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јел контролисано ко је колико узео муниције и после тога колико је вратио?

СВЕДОК П-1: Па није то, кажем Вам, то све произвољно било, кад смо одлазили, кад смо одлазили, значи, само смо убацивали, чак су неки, мислим то сад небитно, сећам се да су, човек којег ја питам да, Кони тај баш је ишао испред мене, ја га питам, прође човек стави у торбу није ни, није вратио пушку, ја га питам ће ти пушка, носим је за Нови Сад, мислим, то сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кажите ми сада како је изгледало Подујево? Ви причате о неким, неким цивилима, претпостављам које сте видели, па су рекли заустави, па уби, и тако даље, како је изгледао град, јел било цивила, јел било људи на улици, јел било полиције, јел било војске?

СВЕДОК П-1: Па у самом том делу где смо се ми зауставили, значи по уласку, то је једно ето насеље рецимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, само нам Ви реците шта сте видели, знате?

СВЕДОК П-1: Претежно су куће, претежно су куће, рецимо те, шта ја знам, високе или ниже градње, улице су биле, ја се чак не сећам да су биле асфалтиране, не знам ил је то била набијена земља или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел било људи на улици?

СВЕДОК П-1: Полиције је значи било по улици, то је, значи на сваком краку, било је баш оно и шетали су и стојали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко? ПЈП, САЈ? Ко, војска?

СВЕДОК П-1: И САЈ-а и ПЈП-а је било и значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел било још добровољаца осим вас, мислим ових који нису ПЈП и САЈ?

СВЕДОК П-1: Па оно што сам ја видио, значи био је САЈ и била је Посебна јединица полиције за то све време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А локални полицајци?

СВЕДОК П-1: Па дал су то били локални полицајци ил су били, шта сам ја накнадно чуо дал су били, ја не знам, оно што сам ја видио, нисам могао да, али углавном вероватно су били колко сам чуо да су то из дал је Куршумлија, дал је, дал су, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а људи овако грађани, цивили?

СВЕДОК П-1: Па није било цивила да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цивили, уопште није било?

СВЕДОК П-1: Једини цивили које сам ја видио то је кад смо ишли, кад смо ишли аутобусима према Подујеву које се видело једно, значи код тог, мислим да је после табле која пише, на којој пише Подујево, два-три цивила, два мислим да је било човека који су трчали, ту је неко брдашце било, који су трчали и двоје-троје који су трчали тако исто, овај, у супротном правцу од села као да су бежали од.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел било неких људи који су појединачно претрчавали улице?

СВЕДОК П-1: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту по граду, док сте стајали?

СВЕДОК П-1: Не, не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кажите ми јер су радиле.

СВЕДОК П-1: Једино које сам видео то су ти цивили који су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел су радиле радње?

СВЕДОК П-1: Не, није ништа радило, ништа, све је било затворено, значи, е сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел су биле целе радње или како?

СВЕДОК П-1: Када сам ја отишао, када сам ја отишао у, када сам послат да идем у апотеку, тек кад сам пришао тој апотеци, пошто је то дугачка, дугачка улица, ја не знам да ли има километар и по да сад не, значи на крају села се доле видила, колко то може да се види онако, пошто је баш, баш оно равна улица, видило се доле да доле стоји група, баш, баш на крају села да стоји група.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која група?

СВЕДОК П-1: Цивила. Није могло да се препознају дал су то, али углавном видила се група која стоји, која може да се види у праву доле да стоји, на крају, то је вероватно био крај села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А остале радње, осим апотеке, јер су биле са онако нормалним целим излозима, вратима?

СВЕДОК П-1: Па.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад кажете да су улазили ваши припадници да узимају неку, кекс и то?

СВЕДОК П-1: Па ту није било кажем, ту, па то је била једна, то је једна значи, од првог аутобуса, значи можда једно, у тој једној кући приватној била нека мала продавничца која је била, ето, у којој је било намирница, била је, затворена је сад вероватно је била проваљена, сад дал је проваљена прије или, углавном било је унутра већ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел било поломљених излога?

СВЕДОК П-1: Не само «Шкорпиона» било је ту, значи, е сад значи ту није било неких сад продавница, да је то било неко тржно насеље, то су биле већином стамбене куће које су ето, колко сам ја могао у том делу да видим од аутобуса до и до назад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кажите ми кад сте се зауставили јел сте видели можда у близини полицијску станицу или не?

СВЕДОК П-1: Па ја нисам приметио да је то класична полицијска станица али мислим да је то било импровизовано нешто, као кућа нека, или тако нешто, полицијска станица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту где сте се зауставили?

СВЕДОК П-1: Па ту кажу да је то била полицијска станица, у самом кажу ово је полицијска станица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел ту командант отишао на састанак?

СВЕДОК П-1: Командант је отишао доле у неком, доле према тој апотеци, доле, сад дал је то било у кући некој команда, као команда, а полицијска станица дал је била, не знам, ту на том ћошку или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи то је било различито полицијска станица и команда?

СВЕДОК П-1: Ја колко сам видио, ја нисам био у команди, али ја колко сам видио да су отишли према команди, значи доле према, према тој апотеци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви нам кажете да су и остали командири, међу којима и Ђукић Жељко, ишли на састанак?

СВЕДОК П-1: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ђукић Жељко каже да није.

СВЕДОК П-1: Командири водова се позивају на састанак, ту је дошао, ја сад не сећам се да ли је дошао припадник САЈ-а или је дошао неко од «Шкорпиона».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ђукић Жељко је ишао на састанак?

СВЕДОК П-1: Дал је дошао Перо Петрашевић, не знам стварно, не знам. Он је имао црвену беретку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

СВЕДОК П-1: Перо Петрашевић, то могу да, али углавном позвани су, позивају се командири на састанак чуло се и они су изашли и нисам ишао да тачно знам која је кућа али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и за то време јел су сви чекали командира или су неки изашли из аутобуса?

СВЕДОК П-1: Па како сам навео већ из првог аутобуса су већином изашли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК П-1: Из овог мог аутобуса где сам седио па једно, неки су стојали испред аутобуса ту, мање су се удаљавали из овог другог аутобуса, можда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел било ту око аутобуса и ПЈП и САЈ и сви? Тих полицајаца?

СВЕДОК П-1: Они су пролазили, значи, ја сам седио на овој страни левој до прозора, они су пролазили, значи САЈ-евци, гледао сам баш оно, ето, мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми још.

СВЕДОК П-1: Ту је пре, колко се сећам за то време неки су изгуривали неки ауто из неке капије, покушавали да га упале, шта ја знам, не сећам се тачно ко, али то ми је остала слика.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које су куће биле обележене белим пешкирима? Оно што сте причали.

СВЕДОК П-1: У том дворишту није била ни једна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи да ли српске, да ли слободне да ли заузете? Иначе како су вам рекли и ко вам је то рекао?

СВЕДОК П-1: Па САЈ нам је то пренео ја мислим, нисам сигуран дал Вулевић али мислим да је он рекао, пошто је он био главни да су куће са белим пешкирима да су заузете и да ту, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је то заузето?

СВЕДОК П-1: Значи заузето, то су као наши, већ су заузеле ту унутра и ово двориште кажу нема никога тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Вулевић водио неку групу?

СВЕДОК П-1: Па ја не знам како је структуисано сад, водио, вероватно је, не знам, како мислите да ли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из аутобуса до куће у којој ће да се смести?

СВЕДОК П-1: Па он је ишао, да, он је ишао, он је нас спровео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ишао ту с вама?

СВЕДОК П-1: Да, он је нас спровео ту, ето показао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је све био у тој групи коју је спровео Вулевић?

СВЕДОК П-1: Па било је можда па неких можда два-три САЈ-овца и око 4-5 тих из ПЈП је било, сад не знам тачно, знам да је био мало већи број ПЈП.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вулевић, два-три САЈ-овца, три-четири ПЈП-а, а од вас?

СВЕДОК П-1: Да, ал они нису, они су нама показали ето ту вам је, ушли унутра, показали то вам је двориште

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И нису ушли?

СВЕДОК П-1: Па ја не знам сад дал су ушли, можда су и остали на улици и рекли само, ја сам улазио колоном тако, не сећам се сад стварно, али знам да су нас ето спровели, да су нам рекли то је двориште где можете где је слободно, где није заузето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и ко је све био у тој групи, које све ушао у двориште?

СВЕДОК П-1: Па у двориште, значи, улази, сад не знам ко је био први на челу али тај остатак од неких 50-ак, 50-ак можда је било и више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цео аутобус практично?

СВЕДОК П-1: Па цео један тај аутобус значи, тај, већина је из првог аутобуса негде су се упутили, кретали и ето, кажем на самом постројавању чак Рајко Олујић је баш био оно, а где је ова војска моја, где су се изгубили, шта је, ово, оно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био?

СВЕДОК П-1: Нервозан био, значи ми смо ушли. Онај остатак што је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли ушли сви ови окривљени тада у двориште или не?

СВЕДОК П-1: Да, ушо је Ђукић Жељко, ушо је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све сте их видели?

СВЕДОК П-1: Да, све сам их видео они су ушли унутра. Ушао је Ђукић Жељко и он је био ту, ушао је и, како се зове, Шолаја Миодраг, Боројевић и овај, како се зове, Медић Драган. Они су били ту, они су фактички, ја сам приметио значи пре него што сам отишао у претрес те куће неки су од њих и ушли у ту приземну кућу. Значи они су били ту у тој кући где су ти људи били, ја нисам знао да су они, они су ушли унутра, ти су цивили били унутра значи већ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У кући?

СВЕДОК П-1: Ту су људи који су вероватно били унутра, ја не знам, значи ја само знам да су они изашли, вероватно да су били сво време ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли и видели Цвјетана?

СВЕДОК П-1: Цвјетан да, и Цвјетан је био ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже Боројевић да уопште није био у том дворишту?

СВЕДОК П-1: Па добро, они могу да причају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте га видели својим очима?

СВЕДОК П-1: Причам, ја вам причам оно што сам видио, е сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шолаја каже исто то?

СВЕДОК П-1: Нека каже шта год он хоће, ја кажем оно што сам ја видео, а он каже оно што каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже Ђукић да је ушао али да је изашао и био на улици кад се све то десило?

СВЕДОК П-1: Како мислите био на улици?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да није био у дворишту, није чак ни видео како су ови људи стрељани?

СВЕДОК П-1: Па ја не знам који човек је био са стомаком, ја се не сећам чак ни једног припадника тамо ко је био са толким стомаком и са брадом и тако да је био. Значи ко кад би сад ја дошо доктор међу механичаре, толко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Крупне грађе, јел?

СВЕДОК П-1: Толко је он био човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Упечатљив?

СВЕДОК П-1: Упечатљив значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кажите ми јел у том дворишту била нека, како описују неки људи који су саслушани овде, нека као помоћни објекат, као нека шупа која практично није имала врата, него само као кров, како они кажу на две воде, или тако нешто, као помоћни објекат?

СВЕДОК П-1: У том дворишту?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК П-1: Па не, нисам приметио, била је приземна кућа која је надовезана значи на сам улаз са стазом на коју се надовезује тај зид од два метра који иде по правим, под углом од 90 степени, надовезује се на ову троспратну кућу, на ту троспратну кућу да ли је повезана или је, дал су

спојене тотално или, била је та приземна кућа на коју се надовезује овај зид исти бели од два метра, који се исто под 90 степени враћа где долази тај амфор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да вас питам. Да ли сте видели још неког у том дворишту који је рецимо се понашао нешто другачије, пењао, излазио на терасу и тако?

СВЕДОК П-1: Па не знам ја да ли је излазио на терасу, да ли је, мислим то је мени све чудно понашање некако било, то није било ни уопште професионално понашање ни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли видели још неког ту у дворишту од припадника ваше јединице које би могли да кажете по имену, презимену или надимку?

СВЕДОК П-1: У које време, у време?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У време када су цивили изведени из куће и касније када?

СВЕДОК П-1: Па ја сам кажем, значи ту кога сам видео значи то, видео сам значи Стопарић Горана, ту је стојао тако на ту, који ми је добацио ето што носиш тако капу ко Усташа, мислим да је тај Томић био са њим, да ли је, не знам, један крупан момак је исто био с њим који је исто имао и прслук и ту су стојали они су као, видио сам да су то као неки стари, да нешто тако надгледају, значи видио сам, кога сам могао значи, видео сам тог Милоша, видео сам тог Сарму који су изводили овог човека из, значи он, тај човек вероватно после тог амфорског пролаза ја нисам улазио тамо, то је исто било као нешто, неки, у дубини нека кућа нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то у дубини дворишта?

СВЕДОК П-1: Да, као неко двориште је било ту, тако да, значи они су већ претходно ушли тамо и затекли тог човека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је ли вам познато да је неко подигао Сарапа па се он попео на терасу па је изашао, па је гледао са терасе тако, па заборавио пушку напољу?

СВЕДОК П-1: Не знам, не знам, не могу да манипулишем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јел била закључана та велика кућа што кажете двоспратна, троспратна?

СВЕДОК П-1: У склопу овог дворишта?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК П-1: Првог дворишта?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК П-1: Не, то није била, то је кажем то је била нека, то је нова кућа била која, ја се искрено не сећам да ли је имала врата она, у коју смо ми ушли и прегледали и вратили се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ђорђе Милићевић јел био ту?

СВЕДОК П-1: Не познајем ту особу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ?

СВЕДОК П-1: Не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рецимо Павловић?

СВЕДОК П-1: Па магли ми се сад, не знам, не знам стварно, кроз маглу онако сад кад ми ви говорите, али не познајем, не познајем стварно. Не могу да кажем познам кад не знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел било и у другим двориштима и кућама још припадника ваше јединице, рецимо суседном? Не том у наставку него, у дворишту које је пре или после те куће?

СВЕДОК П-1: Па кажем вам, ја сам ушао негде међу рецимо пред крај. Право да вам кажем нисам се ни журио уопште, значи ту сам стајао па полако, ја док сам ушао ја значи они су већ ушли у те куће и вероватно сад где је ко шта био немам појма, али углавном нисам улазио у тај пролаз и уопште кроз тај амфорски, у том правцу уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У дубини дворишта, јел тако?

СВЕДОК П-1: Не, чак не знам, оно што сам мого да видим, значи да је то доле у дубини нешто, не знам. Чак од тог амфорског пролаза се чак, не знам, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кажите ми овога детаља што сте рекли, овај ког сте се данас присетили и описали нам како сте ушли у кућу, па лежали на том кревету и тако даље, то нисте причали прошли пут истражном судији?

СВЕДОК П-1: Па то зато што нисам хтео да кажем, да сам реко да сам ја лежао значи, лежао, зато што сви знају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знали би сви ко је, јел?

СВЕДОК П-1: Па знају, Кони ме у Новом Саду ја идем улицом он на мени, човек који је лојалан њима «Шкорпионима».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кони?

СВЕДОК П-1: Како да ја кажем, ја да сам реко ко је лежао, знају они сви, па Боца је видео моју прву изјаву коју сам ја дао '99.године, на улици реко ми ниси смео ово да кажеш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја вас питам, Кони је био ту у кући и Рајко Олујић?

СВЕДОК П-1: Њих двојица, да, су ушли заједно и ето, они су прегледали ту кућу и, Кони је био у његовом воду, Кони и Саша Цвјетан они су били у Рајковом воду. Златко, Лукић Златко он је био исто у њиховом воду. Не знам ко је још био, али за њих тројицу сам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а кажите ми.

СВЕДОК П-1: Њих двојица су значи били претходно већ ушли, ја кад сам се вратио из ове куће, ја сам питао то, јел то, кажу нема никога и одоше они даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видели сте све укупно колико цивила и колико особа мушког пола, ту тада у дворишту?

СВЕДОК П-1: Видио сам човека којег су изводили Милош и Сарма из амфорског пролаза са подигнутим рукама, имао је белу капу ону на глави, видео сам, значи то је један, видео сам човека једног старца кога су изводили из куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оног што описујете 65 година и то?

СВЕДОК П-1: То је овај у групи која је изведена. Видео сам човека који, значи тај први који је изведен, то је био старији тај човек, онако око 180 висине,

имао је брадицу онако проседу, не баш велику али тако, иза њега жена, значи жена које је носила дете, друга жена која је била са дететом, не знам да ли је било у наручју или, али углавном жена са дететом, девојчица једна иза ње дечак и ова жена што је изгурана што су је ова двојица изгурали, што су стојали поред врата, овај један што је гурнуо и жена која је накнадно изгурана од стране оног плавог. Значи то је све што сам ја видео, ја сад знам да се спомиње, ја не знам да се спомиње у тој оптужници да је ту било 19 лица, значи оно што се ја, ја одговорно могу да тврдим да је ту било, није било више од тих десет лица колико сам ја навео, плус онај човек, човек не знам шта је било са оним човеком што је изведен из амфорског.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сам ја хтела да вас питам?

СВЕДОК П-1: Ето то је значи, ту све то је једанаест лица које сам ја видео, десет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рачунајући и децу?

СВЕДОК П-1: Рачунајући значи и децу, одакле су ово остало, ја стварно не знам. Стварно не знам, то је оно што сам ја видио, значи толко је било, не могу да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли их бројали или како, како можете то да знате?

СВЕДОК П-1: Нисам их бројао разумете, него ето по процени, то су била та лица која сам ја, која сам видио кад су излазили, кад су излазили први пут из куће, та иста лица су и враћена. Сад да ли је био, разумете, разлика је велика 20 лица и 10 лица, значи да је било 20 лица то би било. Значи процена, да ли сам погрешно за једног, али није, могу одговорно значи да тврдим да није било ту 19 лица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а кажите ми када су касније припадници ове јединице пуцали у те цивиле?

СВЕДОК П-1: Где?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када су пуцали у њих, где су биле ове особе мушког пола, ту у групи или су они нестали, ови старци, односно та два мушкарца?

СВЕДОК П-1: Ја сам вама навео да овај мушкарац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад су се они вратили, јел пуцано у њих?

СВЕДОК П-1: Враћен је тај старац, тај старац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, јел пуцано у њега?

СВЕДОК П-1: Тај старац кога сам ја видио који је, тај исти старац је враћен, значи тог старца сам ја видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И пуцано је у њега?

СВЕДОК П-1: У њега да, он је ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А онај други?

СВЕДОК П-1: А онај други старац, ја не знам стварно, могуће, али мислим да, не знам, не знам. Мислим да нисам, али нисам видио никог да је имао белу, човек је био специфичан, имао је белу капу, то колико сам ја могао да приметим у том свему, мислим да тај човек није враћен на то место.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад сте долазили до?

СВЕДОК П-1: Сигуран сам, јер није нико, нисам никог приметио, баш је та капа специфична, јел то је било, то је колико су они у корацима тим десетак,

петнаест секунди, двадесет, мислим нисам, што сам ја имао времена да видим, нисам видио стварно да је овај, да је неко имао белу капу да би могло да тврдим да је то тај човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а кад сте се враћали ка аутобусима или кад сте долазили до тог дворишта, да ли сте можда видели још неке лешеве на путу или на неким другим местима тела цивила?

СВЕДОК П-1: Не, није било ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК П-1: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК П-1: А било, мислим сад да вам наводим приче не знам, по повратку ове Жућине јединице из Подујева накнадно, то су биле приче, значи приче које шта су они радили тамо, по ком задатку, како су неки, то су сад нагађања што ја нисам ни видио, али сам ето чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То се причало кад овај Жућин вод што је остао?

СВЕДОК П-1: Да, да су они тамо направили свашта и ето. Тако се значи, ја не могу сад, то можете да питате господина Шолају Миодрага који је био тамо исто и вратио се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је остао с њима?

СВЕДОК П-1: Да, с ким је он значи био, где је, од кога је узео те паре што је реко, значи он је био, он се вратио он зна шта су му дали, ако је, не знам, али пошто он није био нигде, тако да не очекујем да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми, јесте ли видели када су износили ове рањене, колико је њих изнето, да ли сте видели то можда?

СВЕДОК П-1: Па овог момка из САЈ-а што сам га видио значи, ми смо већ кренули, ми смо кренули значи већ, ја сам видио да је овај изнео, да ли је претходно док смо ми стојали неко изнео, ја нисам могло да видим јер смо гледали, али ја сам видео једног што је тај Баки из београдског САЈ-а изнео, умотано у ћебе, да ли је, јер ми смо већ кренули били, доктор је вероватно, доктор је ушао унутра и сад дал су им ту пружили, не знам, оно што сам ја видео значи за то време док смо били док нисмо кренули ја сам видео само једно да је изнето, умотано, чак се није ништа ни видило, само се видело ћебе онако и он је трчао према.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо овде петоро малолетних цивилних лица је тешко рањено и то су оштећени. Ви сте видели једног?

СВЕДОК П-1: Ја сам видео једно да су иносили у ћебету, мислим нисам ни видео, видео сам сам ћебе онако као, није се видело ни лице ни ништа се није видело на њима, ноге баш умотане, тотално је било умотано, и човек трчи, е сад ми смо већ кренули, вероватно су после износили и друге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Показаћемо вам сада фотографије које су сачињене тада приликом увиђаја, па ћете да ми кажете да ли вам је нешто познато и на тај начин ћемо завршити за данас обзиром да је суђење у 14.30 и да је неопходно време да се припреми ова судница. Да ли може режија да укључи документ камеру?

СВЕДОК П-1: Јел можете да поновите нисам разумео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви ћете сада да погледате ове слике, видећете ту на монитору ако вам је незгодно можете и да приђете и рећи ћете нам да ли се сећате нечега, а што је фотографисано

СВЕДОК П-1: Не сећам се, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК П-1: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК П-1: Не, ја нисам видео, ја нисам видео уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви нисте видели тела?

СВЕДОК П-1: Ја тела никакава нисам видио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ајде нађите онда слике дворишта. Ово, не, јел то то двориште?

СВЕДОК П-1: Не, није, није, зато што видим неко дрво, тамо није било дрво тамо је било, то је био сам ћошак зида.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То немојте ни да показујете сведоку, он то не знам. Значи ова фотографија то није из тог дворишта?

СВЕДОК П-1: Е, ево то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је то двориште?

СВЕДОК П-1: Да, да, то је ова тераса што сам ја реко да је, ево прозор овај што је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите које је то, прочитајте шта пише испод фотографије. Ово што пише слика 1, јел тако.

СВЕДОК П-1: Ова горња?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Општи изглед улаза у кућу, јел то, која је то кућа?

СВЕДОК П-1: Не види се овде баш тачно. То је та прва кућа која је са оним, то је то, само ако се надовезује овде зид, не видим зид овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где се надовезује зид, лево, десно где?

СВЕДОК П-1: Не видим, али иста је, иста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је та кућа јел у том дворишту?

СВЕДОК П-1: Да, то је тај, мада само не видим даље по дужини, и стазица ево да, то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад нам кажите која је то кућа, одакле је изведена жена, цивили, где сте ви легли, која је то кућа? Тако нам опишите.

СВЕДОК П-1: У овој кући сам ја лего.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту сте ви легли?

СВЕДОК П-1: Значи у овој кући, да, то је прва кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту сте нашли тај кревет, јел?

СВЕДОК П-1: Ако је то, мислим, иста је кућа, слична овако доста, не видим бели зид, а могу да кажем да, то је то тачно место где се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ту су били Кони и Олујић и ви?

СВЕДОК П-1: Ту су они значи претходно били, ја долазим, ја нисам видио да су они ушли, ја кад сам ушао унутра у кућу, ја сам видио њих двојицу ту су били, ту је унутра баш био значи кревет, са белим прекривачем чулавим који је, ето то ми је баш било онако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да погледамо још неку слику.

СВЕДОК П-1: А ово не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада ово је већ на увиђају сачињено. Ајдемо даље, ово исто не можете, то је на увиђају сачињено то је.

СВЕДОК П-1: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То тешко да можете било шта да нам кажете.

СВЕДОК П-1: Ово је нешто сликано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово исто?

СВЕДОК П-1: Не знам, не могу да оценим да ли је стаза да ли је, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта можете да кажете након што сте видели, јел имамо још?

СВЕДОК П-1: Оно што сам препознао једино ову сад кућу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Препознали сте ову кућу.

СВЕДОК П-1: Ову кућу прву значи од улаза са улице то је кућа прва значи, уз коју иде стаза, прва значи с десне стране до улаза у двориште, на коју се надовезује, али не видим зид.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Након што сте видели ова тела покојних која ту леже јел можете да кажете да ви тад нисте то ни гледали ни?

СВЕДОК П-1: Не, то чак не личи на то место, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. На овај начин сада завршавамо за данас претрес претходно ћемо да констаујемо.

Констатује се да је током испитивања сведока у судници била присутна судска стража у саставу:

1. Илић Слободан,
2. Александар Ранковић,
3. Поповић Дејан и
4. Миловановић Славиша.

Као и припадници страже из Окружног затвора у Београду:

1. Галијаш Милош,
2. Михајловић Александар,
3. Ичин Александар.

И који су као и окривљени, браниоци, чланови судског већа, тужилац и пуномоћници видели сведока.

За данас завршавамо претрес, сутра настављамо у 09.30.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Претрес се прекида, наставиће се:

-12.12.2008.године у 09.30 часова у истој овој судници.

Довршено у 13.43 часова.

Записничар

Председник већа-судија